

Regio in Beeld

Noord-Holland Noord

31 oktober 2023

Inhoudsopgave

Voorwoord	2
Samenvatting	3
1. Banengroei Noord-Holland Noord in lagere versnelling	4
1.1. Economie koelt af	4
1.2. Banengroei vlakkt af door minder economische groei en krapte	4
1.3. Omvang vacaturemarkt neemt af, maar blijft op hoog niveau	8
1.4. Geen einde aan de krapte	9
2. Krapte lost niet vanzelf op	11
2.1. Aanhoudende krapte door vergrijzing	11
2.2. Meerdere oorzaken voor mismatch	13
2.3. Mismatch in initieel onderwijs zichtbaar	15
2.4. Post-initieel onderwijs noodzakelijk voor terugdringen mismatch	18
2.5. Uitgaande pendel vergroot krapte in Noord-Holland Noord	19
3. Waar is aanbod op de arbeidsmarkt te vinden?	21
3.1. Potentieel werkzoekenden nog niet volledig benut	21
3.2. Deel onbenut arbeidspotentieel bekend bij UWV en gemeenten	22
3.3. Belemmeringen bij deelname aan arbeidsmarkt	23
4. Uitdagingen en oplossingen voor de arbeidsmarkt in Noord-Holland Noord	26
Literatuur	28
Begrippen	30
Colofon	32

Voorwoord

Voor u ligt het UWV-rapport Regio in Beeld 2023. Met deze publicatie brengen wij de arbeidsmarktontwikkelingen in Noord-Holland Noord in kaart. Zoals u weet is de krapte op de arbeidsmarkt groot, ook in Noord-Holland Noord. Dat biedt kansen voor mensen die (ander) werk zoeken. Anderzijds worden werkgevers met een groeiende vraag naar personeel geconfronteerd met uitdagingen. Dat vereist een andere kijk op vraag en aanbod op de arbeidsmarkt, op arbeidspotentieel en op binden en boeien van medewerkers.

Het is duidelijk dat de sleutel tot de oplossing van de huidige arbeidsmarktproblemen ligt bij de inzet op vaardigheden, een leven lang ontwikkelen en het volledig benutten van ons arbeidspotentieel. Als bestuurders en beleidsmakers zijn wij ons bewust van de cruciale rol die regionale samenwerking speelt bij het oplossen van deze vraagstukken. Het verbeteren van de arbeidsmarktinfrastructuur, waarbij we als arbeidsmarktpartners samenwerken ten behoeve van inwoners en werkgevers, is een van de grootste uitdagingen voor de komende jaren.

Het is van groot belang dat we de arbeidsmarktproblemen integraal, vanuit verschillende perspectieven benaderen: sociaal, economisch en vanuit onderwijs. We streven naar inclusiviteit, waarbij voor iedereen plek is op de arbeidsmarkt in Noord-Holland Noord. Dat is onze gezamenlijke opdracht en dat is waar we ons vizier op richten. Zo creëren we een toekomstbestendige arbeidsmarkt met elkaar.

Hans Tromp
*Rayonmanager UWV
Noord-Holland Noord*

Robert te Beest
*Wethouder centrumgemeente Alkmaar
Voorzitter Regionaal Platform
Arbeidsmarktbeleid Noord-Holland Noord*

Samenvatting

De economie stagneert en voor 2024 wordt een lagere economische groei verwacht. In 2023 groeit het aantal banen in Noord-Holland Noord nog, maar in 2024 valt de banengroei bijna stil. Nog steeds zijn er voor veel beroepen in verschillende richtingen personeelstekorten die de komende jaren blijven aanhouden. Dit komt met name door vergrijzing en mismatch. Ondanks deze krapte zijn er mensen die de weg naar de arbeidsmarkt niet kunnen vinden. Zij ervaren verschillende belemmeringen waardoor het voor hen soms moeilijk is om werk te vinden of houden.

Kleinere banengroei in 2023 en 2024

Tussen 2020 en 2022 groeide het aantal werknemersbanen in Noord-Holland Noord met 12.400. In 2023 komt de arbeidsmarkt in Noord-Holland Noord in een lagere versnelling. In 2023 groeit het aantal banen nog, maar in 2024 valt de banengroei bijna stil. In sectoren zoals bouw, industrie en financiële diensten krimpt het aantal banen in 2024. In sectoren als Zorg, ICT en horeca groeit het aantal banen nog wel.

Halverwege 2022 piekte het aantal vacatures in Nederland tot het hoogste niveau sinds 1997. Sindsdien daalt het aantal vacatures. Aan het eind van het tweede kwartaal van 2023 stonden in Noord-Holland Noord 12.000 vacatures open. Dat zijn er wel minder dan een jaar eerder, maar nog altijd veel meer dan eind 2019, voor de coronacrisis. Ook de spanning op de arbeidsmarkt is iets lager dan een jaar geleden. Nog steeds is er in veel beroepen een (zeer) krappe arbeidsmarkt, waardoor het voor werkgevers moeilijk blijft om personeel te vinden.

Krapte houdt voorlopig aan

Door vergrijzing houdt de krapte voorlopig aan. Er zijn namelijk meer mensen die de pensioengerechtigde leeftijd bereiken en de arbeidsmarkt verlaten dan dat er mensen toetreden. Vooral in de sectoren openbaar bestuur, onderwijs en transport & logistiek werken momenteel veel 60-plussers. Maar ook op individueel niveau weten werkgevers en werkzoekenden elkaar niet altijd te vinden en is er een mismatch.

Het onderwijs en de arbeidsmarkt sluiten niet altijd goed op elkaar aan. Zo kiezen studenten soms voor opleidingsrichtingen waar minder vraag naar is. Daarnaast verandert de vraag van werkgevers door technologische en maatschappelijke ontwikkelingen. In deze snel veranderende samenleving is het belangrijk dat mensen zich een leven lang ontwikkelen, om goed inzetbaar te blijven op de arbeidsmarkt.

Waar is personeel te vinden?

In Noord-Holland Noord wonen 40.000 mensen die (meer uren) willen werken. Dit onbenut arbeidspotentieel is onder te verdelen in:

- 19.000 onderbenutte deeltijders. Zij werken al, maar willen en kunnen meer uren werken.
- 11.000 werklozen. Deze mensen hebben geen betaald werk, zochten onlangs naar werk én zijn daarvoor direct beschikbaar.
- 10.000 semi-werklozen. Dit zijn mensen zonder betaald werk die bijvoorbeeld tijdelijk vanwege ziekte, arbeidsongeschiktheid of andere redenen niet beschikbaar zijn of niet naar werk zoeken.

Een deel van het onbenut arbeidspotentieel is in beeld bij UWV. In juni 2023 waren er in Noord-Holland Noord 27.100 personen geregistreerd als werkzoekend bij UWV (GWU). De meerderheid van het GWU behoort echter niet tot het onbenut arbeidspotentieel.

Belemmeringen om te werken

Door verschillende oorzaken kan het – ondanks de krappe arbeidsmarkt – voor mensen lastig zijn om (meer) te werken, terwijl zij dat wel willen. Bijvoorbeeld vanwege een aandoening, ziekte of handicap. Ook hebben ze niet altijd de vaardigheden waar werkgevers om vragen. Bijvoorbeeld omdat ze moeite hebben met lezen en/of schrijven, of belangrijke digitale vaardigheden missen die nodig zijn op de werkvloer. Sommige mensen verwachten dat zij er financieel niet of weinig op vooruit gaan als ze (meer) gaan werken. Bijvoorbeeld door verlies van toeslagen of andere ondersteuningsregelingen.

Uitdagingen en oplossingen voor Noord-Holland Noord

Er zijn verschillende manieren om vraag en aanbod elkaar beter te laten vinden. Het laatste hoofdstuk van Regio in Beeld beschrijft uitdagingen en oplossingen voor de arbeidsmarkt in Noord-Holland Noord.

1. Banengroei Noord-Holland Noord in lagere versnelling

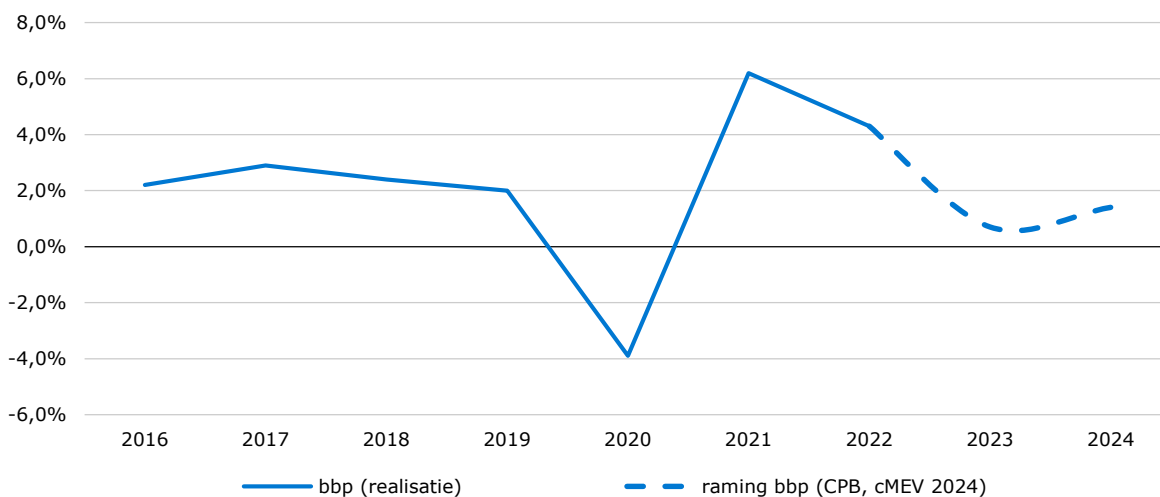
De arbeidsmarkt in Noord-Holland Noord is in een lagere versnelling terechtgekomen. De economie koelt af en ook de banengroei vlakt af. In 2023 groeit het aantal banen nog door, maar in 2024 valt de banengroei nagenoeg stil met een groei van 0,2%. De terugval van het groeitempo van de werkgelegenheid in 2024 doet zich voor in de meeste sectoren. Enkele sectoren laten zelfs banenkrimp zien. In de ICT en zorg en welzijn groeit het aantal banen wel sterk door. Het aantal vacatures neemt in 2023 en 2024 af, nadat het in 2022 het hoogste niveau sinds 1997 bereikte. De krapte wordt weliswaar iets minder, maar blijft aanwezig in veel beroepsgroepen.

1.1. Economie koelt af

De economische groei stagneerde in de afgelopen periode. In de eerste twee kwartalen van 2023 kromp de economie zelfs licht, waardoor er medio 2023 sprake is van een milde economische recessie. Het Centraal Planbureau (CPB) verwacht voor 2023 (+0,7%) en 2024 (+1,4%) een duidelijk lagere economische groei dan in de afgelopen jaren, waarin het bbp met meer dan 4% groeide. De jaren 2021 en 2022 stonden in het teken van herstel van de economische gevolgen van de coronapandemie. Het einde van de beperkende maatregelen vanwege het coronavirus viel in voorjaar 2022 min of meer samen met een nieuwe bedreiging voor de economie: de oorlog in Oekraïne. Die leidde tot sterk stijgende gasprijzen en een hoge inflatie. Overheidsmaatregelen, zoals het instellen van een prijsplafond voor energie, verzachtten de gevolgen daarvan. Desondanks kromp de economie in het eerste en tweede kwartaal van 2023 met respectievelijk 0,4% en 0,2%. Hiermee kwam de Nederlandse economie in een milde recessie. Van een crisis is echter geen sprake. Hoewel het aantal faillissementen inmiddels enigszins oploopt, ligt dit nog steeds op een laag niveau vergeleken met de jaren voor de coronapandemie. Ook de arbeidsmarkt is uitermate krap gebleven. Dit uit zich in hogere lonen en een recordaantal mensen met een baan.

Afbeelding 1.1 toont de ontwikkeling van de economie in de afgelopen jaren en de ramingen voor 2023 en 2024. De belangrijkste factoren die de groei van de economie de komende jaren drukken zijn de hoge inflatie, afkoeling van de wereldhandel, geopolitieke onzekerheden, stijgende rente en veranderingen op de woningmarkt (dalende huizenprijzen, minder investeringen in woningen).

Afbeelding 1.1 Economische groei per jaar (bruto binnenlands product) en ramingen CPB
Nederland, realisatie 2016-2022, raming 2023-2024

Bron: CPB

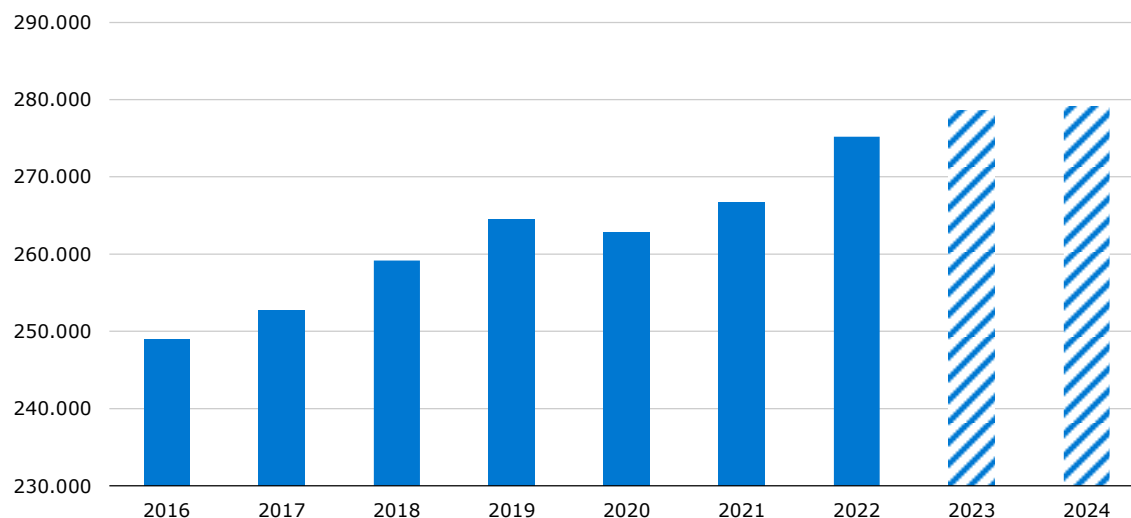
1.2. Banengroei vlakt af door minder economische groei en krapte

De werkgelegenheid ontwikkelde zich in de afgelopen jaren behoorlijk positief. Zo groeide het aantal werknemersbanen in arbeidsmarktregio Noord-Holland Noord sinds 2020 met 12.400 banen (zie afbeelding 1.2). De economie bleek weerbaar en herstelde snel van de twee crises die elkaar in korte tijd opvolgden (corona en energiecrisis). Dit kwam mede door overheidssteun en maatregelen als het prijsplafond voor energie en regelingen om de negatieve gevolgen voor huishoudens en bedrijven te compenseren. Dit neemt niet weg dat de verwachtingen voor de komende jaren onder invloed van de aanhoudende hoge inflatie, arbeidsmarktkrapte, onzekerheden op de internationale markten en afkoeling van de woningmarkt minder positief zijn.

In de jaren 2023 en 2024 neemt het aantal banen van werknemers in Noord-Holland Noord naar verwachting toe met 4.000 (1,4%) en komt uit op 279.200. Deze groei wordt echter voor een belangrijk deel in 2023 gerealiseerd.

Afbeelding 1.2 Ontwikkeling werknemersbanen

Noord-Holland Noord, realisatie 2016 – 2022 en prognoses 2023 en 2024

Bron: UWV

In 2024 neemt het groeitempo van de werkgelegenheid beduidend af met in Noord-Holland Noord een groei van 0,2%, hoewel de productie van veel bedrijven redelijk op peil blijft. De arbeidsmarkt staat onder druk vanwege de lagere economische groei maar ook door de aanhoudende krapte. De krapte neemt naar verwachting de komende jaren op totaalniveau wel enigszins af, maar blijft aanwezig in veel beroepsrichtingen. Het schaarse personeelsaanbod zorgt ervoor dat er op de arbeidsmarkt weinig ruimte is voor verdere groei. Bedrijven zijn genoodzaakt andere oplossingen te vinden in plaats van het werven van meer personeel om de productie te laten groeien. Zo stimuleren aanhoudende personeelstekorten bedrijven om vol in te zetten op automatisering, robotisering en het herverdelen van het extra werk onder het zittend personeel. Daardoor stijgt de arbeidsproductiviteit, maar groeit ook de werkdruk.

Box 1.1. Werkgelegenheid, werknemersbanen en vacatures

Economische activiteit creëert werkgelegenheid. Werkgelegenheid is een containerbegrip voor de al dan niet vervulde vraag naar arbeid. Meerdere begrippen vallen onder deze noemer: arbeidsplaatsen - zowel vervulde arbeidsplaatsen (banen) als onvervulde arbeidsplaatsen (openstaande vacatures), werkzame personen, werkzame beroepsbevolking en arbeidsvolume. Banen worden onderscheiden in banen van werknemers en banen van zelfstandigen. Er zijn geen regionale prognoses van het aantal zelfstandigen. De geschetste ontwikkeling van de regionale werkgelegenheid in Regio in Beeld betreft dan ook de ontwikkeling van werknemersbanen. Volgens UWV groeit het aantal zelfstandigen in 2024 in heel Nederland met 0,8%; iets sterker dan de banengroei van werknemers van 0,4%. Voor arbeidsmarkt vraagstukken is het verder relevant te kijken naar vacatures. Dat zijn onvervulde arbeidsplaatsen waarvoor, binnen of buiten een arbeidsorganisatie, personeel wordt gezocht. Vacatures leveren mogelijk knelpunten op voor werkgevers en bieden kansen voor werkzoekenden.

Bron: UWV (2023), Arbeidsmarktprognose 2023-2024

Noord-Holland Noord in middenmoot banengroei

In Noord-Holland Noord neemt de werkgelegenheid in de jaren 2023 en 2024 in de meeste sectoren toe. Het aantal banen van werknemers groeit echter vooral in 2023, in sectoren als zorg en welzijn, horeca, overige diensten en specialistische zakelijke diensten. In 2023 neemt in de industrie, in de ICT en in financiële diensten het aantal banen af. In 2024 valt in vrijwel alle sectoren het groeitempo van de werkgelegenheid terug. Meerdere sectoren laten dan banenkrimp zien. Meer informatie is te zien het dashboard [Prognoses](#) dat jaarlijks geactualiseerd wordt.

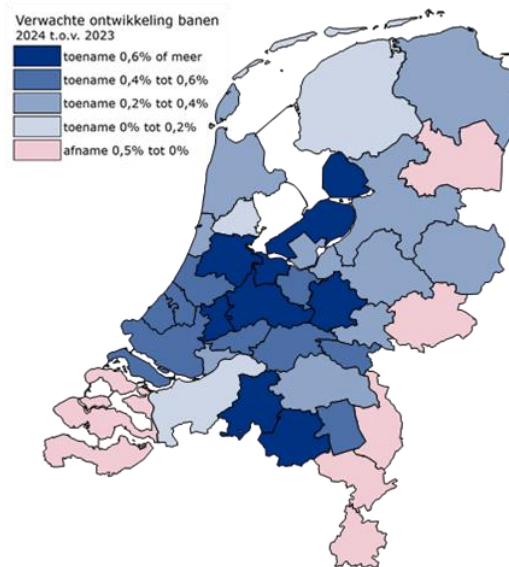
Noord-Holland Noord bevindt zich met een banengroei van 0,4% in 2024 in de middenmoot van de 35 arbeidsmarktregio's.

De regio's met de grootste groei van het aantal werknemersbanen zijn Groot Amsterdam, Flevoland en Midden-Utrecht. Met name de groei in de Regio Groot Amsterdam is ook voor Noord-Holland Noord van belang. Een aanzienlijk deel van de inwoners van reist naar Groot Amsterdam voor het werk. Meer over de regionale pendelstromen in paragraaf 2.5. Regio's met banenkrimp zijn Drenthe, Achterhoek, Zeeland en Noord-, Midden- en Zuid-Limburg. Daarmee herstellen zich de regionale patronen in de werkgelegenheidsontwikkeling van voor de coronacrisis: een sterkere banengroei in de verstedelijkte regio's en minder banengroei in decentrale gebieden.

Regionale bevolkingsgroei of -krimp is een belangrijke verklaring voor het verschil in de regionale banenontwikkeling. De regionale bevolkingsgroei zegt enerzijds iets over de potentiële afzetmarkt voor producten en diensten, en anderzijds iets over het potentiële arbeidsaanbod. In Noord-Holland Noord groeit de bevolking van 18 tot en met 65 jaar iets minder hard dan het landelijk gemiddelde. Dit dempt de ontwikkeling van de werkgelegenheid in sectoren als detailhandel, horeca, onderwijs en openbaar bestuur.

Factoren als de ligging ten opzichte van landelijke en Europese economische centra, regionale marktgroei en opleidingsniveau van de beroepsbevolking spelen eveneens een rol in de regionale werkgelegenheidsontwikkeling. Zo profiteert Noord-Holland Noord van de relatieve nabijheid van de Randstad en het toerisme naar de regio.

Afbeelding 1.3 Ontwikkeling werknemersbanen 35 arbeidsmarktregio's, prognose 2024

Bron: Bureau Louter in opdracht van UWV

Structuur werkgelegenheid beïnvloedt regionale ontwikkeling

Ook de sectorstructuur heeft invloed op de regionale prestaties. Noord-Holland Noord kenmerkt zich door een oververtegenwoordiging van sectoren als de agrarische sector, bouw, horeca, detailhandel en de collectieve sectoren openbaar bestuur, en zorg & welzijn. Sectoren als ICT, financiële en zakelijke diensten zijn er minder sterk aanwezig. Afbeelding 1.4 (zie volgende pagina) geeft een beeld van de werkgelegenheidsstructuur in Noord-Holland Noord en de verwachte banenontwikkeling in 2024. De afbeelding laat drie dingen zien:

- De omvang en verdeling van het aantal verwachte banen van werknemers in 2023; hoe meer banen, hoe groter de bol.
- De verwachte procentuele groei of krimp in 2024 ten opzichte van 2023; boven de horizontale as is sprake van groei, eronder van krimp.
- Het relatieve belang van een sector voor de regio in 2023. Dit is hier het regionale aandeel van een sector in het aantal banen van werknemers, in verhouding tot het landelijke aandeel van die sector in het aantal banen van werknemers. Links van de verticale as is het regionale aandeel kleiner dan het landelijke aandeel, rechts groter.

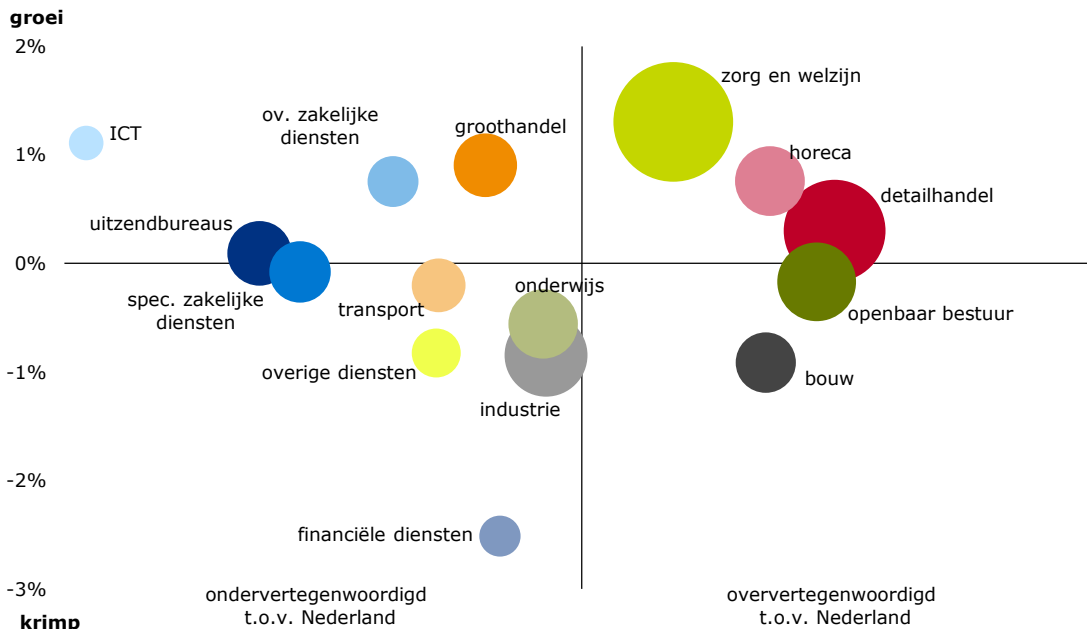
Groeisectoren vallen terug in groeitempo

In Noord-Holland Noord komen er in 2024 per saldo bijna 600 banen van werknemers bij. Dat brengt het aantal banen van werknemers in deze regio in 2024 op ruim 279.200. In de meeste sectoren groeit het aantal werknemersbanen in 2024, al neemt het groeitempo duidelijk af. Ook enkele sectoren met een oververtegenwoordiging in Noord-Holland Noord laten banengroei zien. In afbeelding 1.4 bevinden deze sectoren zich in het kwadrant rechts bovenin.

Met een banengroei van ruim 700 neemt de sector **zorg & welzijn** een groot deel van de totale banengroei voor zijn rekening. Met 50.900 banen is zorg & welzijn verreweg de grootste sector in de regio. De sector is in Noord-Holland Noord ook sterker aanwezig dan in veel andere regio's. De zorgsector heeft nog steeds te maken met de nasleep van de coronacrisis, zoals een inhaalvraag van uitgestelde zorg, met name bij ziekenhuizen. De zorgvraag blijft ook hoog door de toenemende vergrijzing van de bevolking. Het kan lastig zijn om aan deze vraag te voldoen door aanhoudende personeelstekorten. Ook de kinderopvang heeft te maken met personeelstekorten. Hierdoor kan de kinderopvang lang niet altijd voldoen aan de toenemende vraag en komt het zelfs voor dat groepen moeten sluiten door een gebrek aan medewerkers kinderopvang.

Een manier om het personeelstekort in de zorg aan te pakken is het opleiden van mensen die de Nederlandse taal nog niet voldoende machtig zijn. Dit gebeurt in Noord-Holland Noord in het project BBL-anderstaligen helpende plus. Dit project is een combinatie van de normale bbl-opleiding tot helpende plus, gecombineerd met extra aandacht voor taalonderwijs en burgerschap. De opleiding duurt twee in plaats van één jaar en komt tot stand als samenwerking tussen Vonk en Horizoncollege als regionale mbo-opleidingen, het Regio college in Zaanstreek/Waterland en De Omring en Woonzorggroep Samen als werkgevers. Eerder is een vergelijkbaar traject in West-Friesland gestart. Begin 2024 krijgt dit een vervolg in heel Noord-Holland Noord en in Zaanstreek/Waterland onder de vlag van Leren is Werken, Werken is Leren, coördinatie van het WSP Noord-Holland Noord en in samenwerking met meerdere werkgevers en alle gemeenten in de regio. Het doel is om mensen die wel hebben gewerkt in de zorg, of hiervoor sterk gemotiveerd zijn snel als helpende aan het werk te laten gaan.

Afbeelding 1.4 Werknemersbanen per sector: omvang, aandeel en ontwikkeling Noord-Holland Noord, verwachte omvang (2023) en groeioprognose 2023-2024

Bron: UWV

Opvallend is de stagnatie in banengroei bij **transport & logistiek**. Dit is anders dan in de afgelopen jaren. Deze sector staat de komende jaren onder druk. Het thuiswerken is structureel toegenomen waardoor er minder reizigers zijn in het openbaar vervoer dan voor de coronacrisis. Ook de personeelstekorten in de sector remmen de productie. Daarbij is de sector vergrijsd, waardoor er de komende jaren veel medewerkers met pensioen gaan en het personeelstekort waarschijnlijk niet zal afnemen.

Ook bij de **uitzendbureaus** blijft het aantal banen stabiel. De uitzendbranche is een conjunctuurgevoelige sector die in de coronacrisis behoorlijk hard werd getroffen en in de afgelopen jaren juist weer flinke groei liet zien. De personeelskrapte zorgt er echter voor dat bedrijven personeel liever rechtstreeks in dienst nemen, zonder tussenkomst van een uitzendbureau. Ook maakt de krapte het voor uitzendbureaus lastig om personeel te vinden om uit te plaatsen bij bedrijven.

Box 1.2. Uitzendwerk

Uitzendwerk is een belangrijke manier om vanuit de WW-uitkering weer aan het werk te gaan. Van de mensen die in 2022 vanuit de WW het werk hervatten, ging landelijk 23% als uitzendkracht aan de slag; in Noord-Holland Noord is dat aandeel met 19% lager. Mensen die vanuit de WW als uitzendkracht aan het werk gaan, verrichtten vaak voor de WW ook uitzendwerk. Werkhervatting met een uitzendcontract geeft minder werkzekerheid dan werkherhervatting met een vast of tijdelijk contract. Uitzendkrachten komen ook relatief vaker in de WW terecht dan werknemers die direct in dienst zijn bij een werkgever. Dit hangt samen met de grotere kans op herhalingswerkloosheid bij uitzendkrachten. Uitzendkrachten worden vaak ingezet voor bijvoorbeeld seizoenswerk, piekdrukke of vervanging bij ziekte. Uit de factsheet van ABU blijkt dat de meeste uitzendkrachten werken in de industrie, transport & logistiek, zorg & welzijn, verhuur & overige zakelijke diensten. Het aandeel uitzendkrachten is vooral groot in technische, transport-, logistieke en dienstverlenende beroepen. Bronnen: UWV en ABU (2023), De waarde van uitzendwerk – Feiten en cijfers 2021

Naast zorg en welzijn laten in 2024 ook sectoren als **ICT** en **agrarische sector** een relatief sterke banengroei zien. Het aantal banen in deze twee sectoren in de regio is beperkt, waardoor het effect van de banengroei in deze sectoren voor de totale werkgelegenheid in Noord-Holland Noord minder is dan in andere sectoren. De agrarische sector is in verhouding met het landelijke aandeel wel sterker vertegenwoordigd.

De agrarische sector is in bovenstaande afbeelding niet opgenomen. Deze sector is zeer oververtegenwoordigd in de regio en zou rechts, ver buiten de afbeelding vallen. De grootte van de bol is vergelijkbaar met de bouw en hij bevindt zich op de hoogte van de ICT op de horizontale lijn.

Krimp in industrie, bouw en financiële dienstverlening

Niet in alle sectoren groeit de werkgelegenheid. Ook enkele grotere sectoren in Noord-Holland Noord, zoals Openbaar bestuur en bouw, krijgen in 2024 te maken met banenkrimp. In afbeelding 1.4 zijn deze sectoren terug te vinden in het kwadrant rechts onderin. Vooral de banenkrimp in de **industrie** heeft een negatieve invloed op de werkgelegenheid in Noord-Holland Noord. In 2024 neemt het aantal werknemersbanen in deze sector af met bijna 200. De industrie is conjunctuurgevoelig en afhankelijk van internationale ontwikkelingen, zoals de oorlog in Oekraïne. De oorlog verstoort internationale ketens van productie en transport en zorgt voor hoge energieprijzen en grondstoftekorten. Vooral bij energie-intensieve bedrijven wordt een daling van de productie verwacht door enerzijds hogere energie- en grondstofprijzen en anderzijds afnemende vraag. Voortschrijdende automatisering en digitalisering zorgen er verder voor dat minder werknemers nodig zijn voor de productie.

Ook flexibilisering en uitbesteding van taken hebben invloed op de dalende werkgelegenheid in de industrie. Dit zorgt ervoor dat veel werkzaamheden in de industrie worden uitgevoerd door uitzendkrachten en specialistische zakelijke diensten.

De **bouw** lijkt na jarenlange stijging van productie en werkgelegenheid te stagneren. In 2024 wordt in Noord-Holland Noord zelfs een lichte krimp (-100) van het aantal werknemersbanen verwacht. De nieuwbouw van woningen en andere gebouwen valt terug en de investeringen en het onderhoud van de infrastructuur staan onder druk. Als gevolg van de aanhoudende hoge prijzen voor grondstoffen en materialen en een stijgende rente neemt de vraag naar nieuwbouw af. Ook de stikstofproblematiek en personeelstekorten remmen de bouw. Een positieve ontwikkeling is de toename van de vraag naar verduurzaming van bestaande woningen. Ook in het **onderwijs** (-100) neemt het aantal werknemersbanen af in 2024. Dat hangt onder andere samen met de teruglopende aantallen leerlingen. Ook kampt het onderwijs met lerarentekorten, zowel in het basis- als voortgezet onderwijs, die de ontwikkeling van de werkgelegenheid drukken (omdat vacatures niet ingevuld kunnen worden). In het voortgezet onderwijs zijn er met name tekorten in exacte en taalkundige vakken.

Relatief krijgt de **financiële dienstverlening** in 2024 te maken met de sterkste banenkrimp. In deze sector maakt automatisering veel handmatige werkzaamheden overbodig. Dit zorgt voor concentratie van werkzaamheden op de hoofdkantoren in de grote steden. De financiële dienstverlening is in Noord-Holland Noord echter ondervertegenwoordigd, zodat de afname van werknemersbanen beperkt blijft tot nog geen 100. Ook de **overige diensten** krimpen in 2024. Ook deze sector is in Noord-Holland Noord echter klein van omvang, ondervertegenwoordigd én divers samengesteld. Een eenduidige verklaring voor de banenkrimp is daarom lastig. Het gaat hier om kappers en schoonheidsspecialisten, ideële en belangenorganisaties, reparatie van consumentenartikelen, huishoudens als werkgever en extraterritoriale organisaties.

1.3. Omvang vacaturemarkt neemt af, maar blijft op hoog niveau

De afkoelende economie heeft invloed op de vacaturemarkt, maar legt deze zeker niet stil. Het aantal ontstane vacatures neemt in 2023 en 2024 landelijk af, nadat het in 2022 het hoogste niveau sinds 1997 bereikte. Als gevolg van de afkoelende economie daalt het aantal ontstane vacatures de komende jaren tot net boven het niveau van 2019, het laatste jaar voor de coronapandemie. Hoewel de beperkte werkgelegenheidsgroei in 2024 amper zorgt voor uitbreidingsvraag, blijft de vacaturemarkt op een hoog niveau door vervangingsvraag die ontstaat als personeel met pensioen gaat of van baan wisselt (zie box 1.3).

Box 1.3. Vacaturemarkt - Uitbreidingsvraag en vervangingsvraag

Twee belangrijke factoren bepalen de ontwikkeling van het aantal vacatures in een sector: de banengroei (leidend tot uitbreidingsvraag) en het personeelsverloop (leidend tot vervangingsvraag). De vervangingsvraag ontstaat vooral als personeel naar een andere werkgever vertrekt, met pensioen gaat, (tijdelijk) vervangen moet worden in verband met verlof (zwangerschap, ouderschap, sabbatical) of ziekte of omdat tijdelijke contracten van flexwerkers eindigen. Het belang van deze factoren verschilt per sector. In de detailhandel en horeca bijvoorbeeld ontstaan veel vacatures door het (be)eindigen van tijdelijke contracten. In deze sectoren werken relatief veel scholieren en studenten met een kleine bijbaan. In sectoren met een sterk vergrijsd personeelsbestand - zoals openbaar bestuur, onderwijs en transport & logistiek - is pensionering een belangrijke factor bij het ontstaan van vacatures.

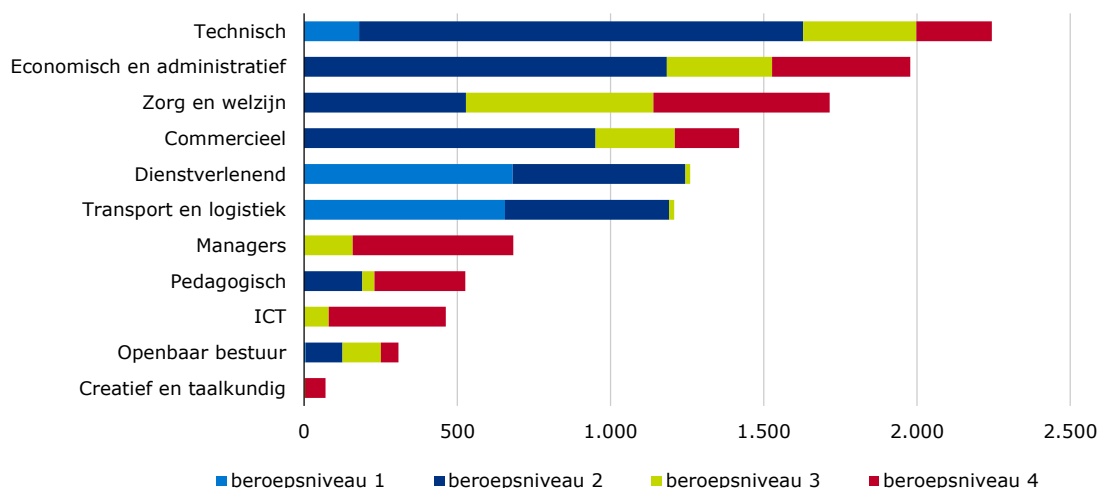
De afname van het aantal ontstane vacatures zorgt er ook voor dat er minder vacatures openstaan. Aan het eind van het tweede kwartaal van 2023 stonden in Noord-Holland Noord 12.000 vacatures open. Dat zijn er ruim 1.500 minder (-11%) dan in het tweede kwartaal van 2022, toen de vacaturemarkt zijn hoogtepunt bereikte. Ondanks de afname in de laatste drie kwartalen was de regionale vacaturemarkt medio 2023 64% groter dan eind 2019, vlak voor de uitbraak van corona. Ten opzichte van begin 2016 is de vacaturemarkt zelfs drie keer zo groot.

Afbeelding 1.5 (zie volgende pagina) toont het aantal openstaande vacatures in Noord-Holland Noord aan het eind van het tweede kwartaal van 2023 naar beroepsklasse en -niveau. De indeling naar beroepsniveau is op basis van de internationale ISCO-classificatie, die een indeling van niveaus in vier categorieën kent:

- Beroepsniveau 1: eenvoudige routinematige taken, waarvoor elementair of lager onderwijs volstaat;
- Beroepsniveau 2: weinig tot middelmatig complexe taken, waarvoor lager of middelbaar onderwijs vereist is;
- Beroepsniveau 3: complexe taken, waarvoor middelbaar of hoger onderwijs vereist is;
- Beroepsniveau 4: zeer complexe gespecialiseerde taken, waarvoor hoger of wetenschappelijk onderwijs vereist is.

Van de vacatures die medio 2023 openstonden in Noord-Holland Noord waren de meeste voor een technisch beroep, vooral op ISCO-beroepsniveau 2. Het gaat hier om beroepen als timmerman, elektricien, loodgieter en installateur. Ook stonden veel economische & administratieve vacatures open. Deze vacatures zijn eveneens veelal op ISCO-beroepsniveau 2, zoals ondersteunend secretariael medewerker, financieel-administratief medewerker, medewerker klantenservice en productieplanner. Verder telt de arbeidsmarktregio Noord-Holland Noord veel openstaande vacatures voor commerciële en zorg & welzijn beroepen. Vacatures voor beroepen met veel eenvoudige routinematige taken (ISCO-beroepsniveau 1) zijn vooral te vinden in transport & logistiek en dienstverlenende beroepen. Het gaat hier vooral om vakkenvullers, magazijnmedewerkers en schoonmakers. Meer informatie en actuele cijfers zijn te vinden in het dashboard [Vacaturemarkt](#).

Afbeelding 1.5 Openstaande vacatures naar beroepsrichting en -niveau (ISCO)
 Noord-Holland Noord, 2^e kwartaal 2023

Bron: UWV

1.4. Geen einde aan de krapte

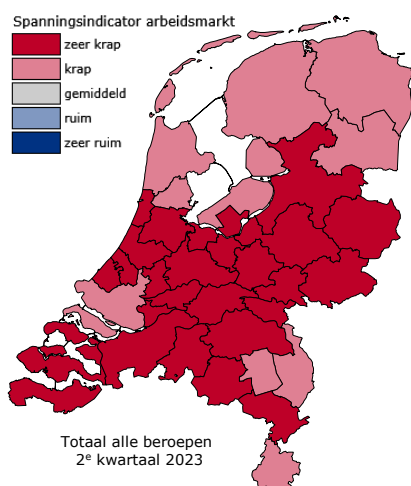
De afkoelende economie met bijbehorende afvlakking van de banengroei en afname van het aantal vacatures betekent niet dat de personeelstekorten verdwijnen. Conjuncturele ontwikkelingen lijken maar beperkt invloed te hebben op de personeelstekorten. De krapte wordt weliswaar iets minder, maar blijft aanwezig in beroepsgroepen als techniek, industrie, bouw, zorg en ICT. Dit komt omdat personeelskrapte deels structurele oorzaken heeft, zoals vergrijzing, ontgroening en mismatch. Het volgende hoofdstuk gaat hier nader op in.

Krappe arbeidsmarkt in Noord-Holland Noord

Halverwege 2023 was de spanning op de arbeidsmarkt in Noord-Holland Noord minder groot dan in dezelfde periode in 2022. Dit is vooral het gevolg van een kleiner aantal openstaande vacatures in het afgelopen jaar. Daar stonden in het tweede kwartaal van 2023 meer mensen tegenover met een kortdurende WW-uitkering. Hoewel de arbeidsmarkt minder krap is dan landelijk blijft de vraag naar personeel groot. De arbeidsmarkt in Noord-Holland Noord is dan ook nog steeds oververhit. In de meeste regio's en beroepen was er halverwege 2023 sprake van een krappe of zeer krappe arbeidsmarkt (zie landkaart in afbeelding 1.6) en daarmee van grote personeelstekorten.

Afbeelding 1.6 Spanningsindicator arbeidsmarkt

35 arbeidsmarktregio's (landkaart) en Noord-Holland Noord naar beroepsrichting (tabel), 2^e kwartaal 2023

Bron: UWV

Noord-Holland Noord	
Beroepsklasse	
ICT	zeer krap
Zorg en welzijn	zeer krap
Dienstverlenend	zeer krap
Transport en logistiek	zeer krap
Pedagogisch	zeer krap
Openbaar bestuur	zeer krap
Commercieel	zeer krap
Technisch	zeer krap
Economisch en administratief	krap
Managers	krap
Creatief en taalkundig	gemiddeld
Totaal	krap

De krapte op de arbeidsmarkt en de daarmee gepaard gaande personeelstekorten doen zich voor in een breed spectrum van beroepen. De tabel in afbeelding 1.6 laat zien dat de spanningsindicator in het tweede kwartaal van 2023 in Noord-Holland Noord voor acht van de elf beroepsrichtingen een zeer krappe arbeidsmarkt aangeeft. Alleen voor de creatieve & taalkundige beroepen was de arbeidsmarkt in evenwicht. Binnen de beroepsrichtingen verschilt de spanning tussen de beroepsgroepen en beroepen die daaronder vallen. Meer informatie en actuele cijfers zijn te vinden in het dashboard [Spanningsindicator](#).

Tekorten aan personeel, materiaal en ruimte beperken productiegroei

De economie koelt in 2023 en 2024 af, na enkele jaren van uitbundige groei. De resultaten van de Conjunctuurenquête Nederland (COEN) van het CBS laten dan ook zien dat in Noord-Holland Noord het percentage ondernemers dat onvoldoende vraag ziet als grootste belemmering voor de bedrijfsvoering in het afgelopen jaar is toegenomen. Aanhoudende tekorten aan personeel, materiaal en ruimte spelen echter nog steeds een grote rol. Het tekort aan arbeidskrachten blijft voor de meeste ondernemers de grootste belemmering in hun bedrijfsvoering, al neemt het aandeel af van ondernemers die dit als grootste belemmering ziet. In het tweede kwartaal van 2023 gaf bijna 27% van de ondernemers in de COROP-regio Kop van Noord-Holland en omgeving aan dergelijke belemmeringen te hebben, in Alkmaar en omgeving zelfs bijna 47%. Het personeelstekort drukt niet alleen de economische groei, maar ook de werkgelegenheid. Bedrijven zijn in deze krappe arbeidsmarkt genoodzaakt om andere oplossingen te vinden om aan de vraag te voldoen en de productie te laten groeien.

80 beroepen structureel kansrijk in Noord-Holland Noord

UWV publiceert regelmatig overzichten met [kansrijke beroepen](#). Vanwege de extreme krapte bevatte het meest recente overzicht meer kansrijke beroepen dan ooit. Een aantal van deze beroepen geldt al langer als kansrijk voor werkzoekenden (en daarmee krap voor werkgevers). Schommelingen in de conjunctuur lijken weinig invloed te hebben op de mate waarin werkgevers moeite hebben om geschikt personeel te vinden voor deze structureel kansrijke beroepen. De verwachting is dan ook dat deze beroepen voorlopig kansrijk (krap) blijven, ook als de economie afkoelt. In totaal gaat het in Noord-Holland Noord om 80 [structureel kansrijke beroepen](#). Meer dan de helft van deze beroepen valt in het segment bouw, industrie en techniek. De krimp van de werkgelegenheid in bouw en industrie in 2024 (zie paragraaf 1.2.) betekent dus niet dat in deze sectoren geen vraag meer is naar personeel. In veel technische beroepen (die veelal voorkomen in bouw en industrie) blijft er sprake van krapte. Vergrijzing, ontgroening, schoolkeuze en mismatch zorgen voor een beperkt personeelsaanbod. Daar tegenover staat een onverminderd grote vraag, onder andere als gevolg van de grote klimaatuitdagingen voor de gebouwde omgeving en het duurzaam maken van het energiesysteem.

Grote maatschappelijke impact

Ook de collectieve sector kent veel structureel kansrijke beroepen. Werkgevers in zorg, onderwijs en openbaar bestuur hebben al jarenlang moeite met het vinden van personeel voor enkele cruciale beroepen. Zo zijn in de zorg al jaren tekorten in onder andere de verpleging, verzorging en thuiszorg (VVT), geestelijke gezondheidszorg en ziekenhuizen. Als gevolg van de groeiende en vergrijzende bevolking heeft de zorg te maken met een toenemende vraag. In de komende jaren neemt het aantal ouderen snel toe, ook onder medewerkers in de zorg. Dit betekent dat niet alleen de zorgvraag toeneemt, maar ook de vervangingsvraag van zorgpersoneel. Ook de overheid kent al lang tekorten voor onder andere beleidsadviseurs ruimtelijke ordening en inspecteurs toezichthouders brandveiligheid. Het onderwijs heeft een groot tekort aan leerkrachten in het basis- en voortgezet onderwijs. De verwachting is dat het lerarentekort de komende jaren in het hele land zal toenemen.

De maatschappelijke impact van de personeelstekorten is groot; lange wachtlijsten in de zorg, kinderen die niet naar de kinderopvang kunnen, ouders die beperkt worden in het aantal uren dat en het moment waarop ze werken, leerlingen die niet voor alle vakken les krijgen van bevoegde vakdocenten en bouwvergunningen die lang op zich laten wachten. Ook met de afkoelende economie lost de krapte niet vanzelf op. Het volgende hoofdstuk gaat nader in op de oorzaken van de krapte en het structurele karakter ervan.

2. Krapte lost niet vanzelf op

Momenteel is er in Noord-Holland Noord een krappe arbeidsmarkt. Deze krapte heeft meerdere oorzaken en lost niet vanzelf op. Ontwikkelingen als vergrijzing en ontgroening spelen hier een belangrijke rol in. Ook sluiten onderwijs en arbeidsmarkt niet altijd goed op elkaar aan. Verder hebben werkenden tegenwoordig andere wensen ten aanzien van werk. Dat uit zich bijvoorbeeld in de toename van het aantal deeltijdwerkers en zelfstandigen zonder personeel (zzp). Ook pendel kan de krapte op de arbeidsmarkt amper verlichten.

2.1. Aanhoudende krapte door vergrijzing

Veranderingen in omvang en samenstelling van de bevolking hebben gevolgen voor de arbeidsmarkt. Een afnemend aantal jongeren en een toenemend aantal ouderen in de bevolking stelt overheid, werkgevers en sectoren voor een enorme uitdaging. Te weinig jongeren om ouderen die met pensioen gaan te vervangen, houdt de krapte de komende jaren in stand. In sectoren als transport & logistiek, openbaar bestuur en industrie werken al bovengemiddeld veel 60-plussers.

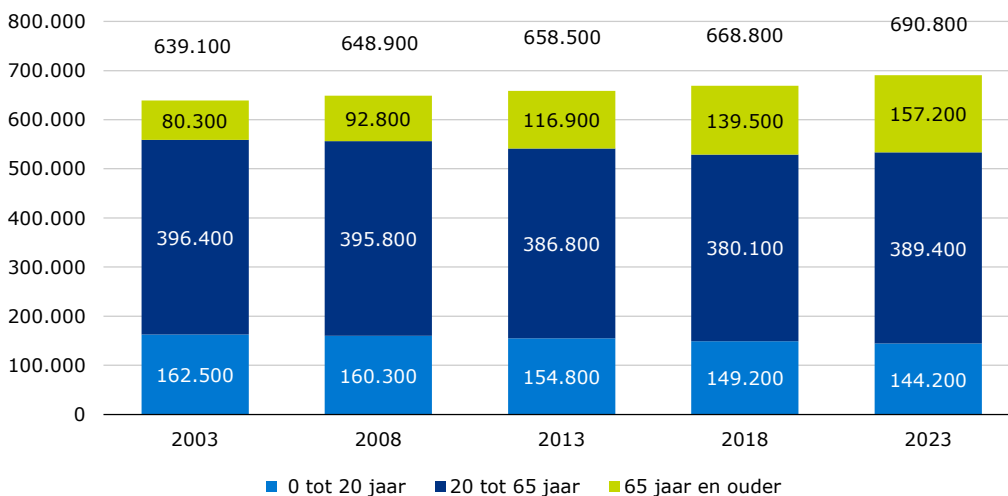
Werk fit en stimuleren Leven Lang Ontwikkelen om ouderen te behouden voor werk

Noord-Holland Noord telde begin 2023 in totaal 690.800 inwoners. Tussen 2003 en 2023 groeide de bevolking in Noord-Holland Noord met 8% (+51.700 personen). De bevolkingsgroei in Nederland als geheel was met 10% iets sterker. Afbeelding 2.1 laat zien dat de groei tussen 2003 en 2023 niet gelijk is verdeeld over de leeftijdsklassen:

- 11% minder jongeren tot 20 jaar, een daling met 18.400 personen tot 144.200;
- 2% minder 20 tot 65-jarigen, een daling met 6.900 personen 389.400;
- 96% meer 65-plussers, een stijging met 77.000 personen tot 157.200.

Afbeelding 2.1 Bevolking naar leeftijdsklasse

Noord-Holland Noord, stand per 1 januari 2003, 2008, 2013, 2018 en 2023

Bron: CBS, bewerking door UWV

Deze veranderingen binnen de bevolking zorgen ervoor dat de totale 'demografische druk' in Noord-Holland Noord is opgelopen van 61% in 2003 tot 77% in 2023. De totale demografische druk geeft de verhouding weer tussen jongeren tot 20 jaar en 65-plussers samen ten opzichte van de 20 tot 65-jarigen. Daarmee wordt de verhouding weergegeven tussen het aantal werkende en niet-werkende leeftijdsgroepen. Jongeren tot 20 jaar volgen immers nog vaak een voltijdsopleiding en 65-plussers zijn dikwijls gepensioneerd, alhoewel de pensioenleeftijd inmiddels hoger is. Een hogere demografische druk zorgt voor een dempend effect op het aantal gewerkte uren per inwoner. De toename van de demografische druk komt door de vergrijzing: het aantal en aandeel 65-plussers is in 20 jaar tijd sterk gestegen. Het aandeel jongeren tot 20 jaar is daarentegen gedaald. Volgens CPB kan langer doorwerken na het 65^e levensjaar de gevolgen van de vergrijzing verlichten.

Voor werkgevers betekenen vergrijzing en langer doorwerken al eerder investeren in 'werk fit' houden van al werkzame 50-plussers en inclusief personeelsbeleid. Centraal daarbij staat hoe oudere werknemers zo goed mogelijk inzetbaar blijven tot aan hun pensioen. Denk daarbij aan een loopbaan APK, zorgen voor laagdrempelige manieren voor werknemers om zich te ontwikkelen en stimuleren van Leven Lang Ontwikkelen (LLO). Ook voor 50-plussers die op zoek zijn naar een baan is werk fit worden en blijven essentieel.

Daarnaast ontstaat in de samenleving steeds meer aandacht voor de optie om door te werken ná het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd. Het leidt tot aanpassingen van cao's waarin nu nog automatisch ontslag volgt bij het bereiken van die leeftijd. Een ander voorbeeld zijn gespecialiseerde uitzendbureaus die (door)werkende ouderen bemiddelen naar werk.

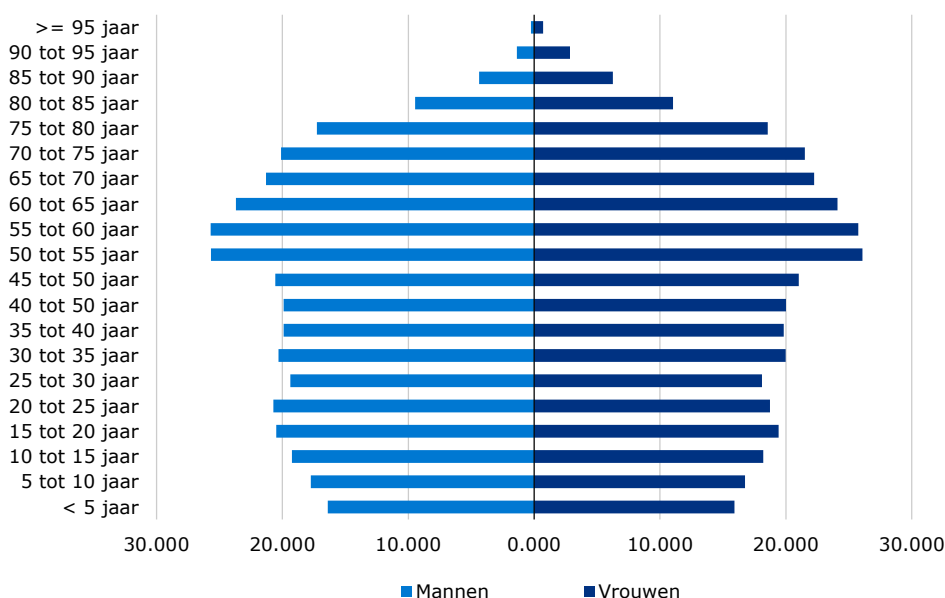
Klus klaren door hogere arbeidsproductiviteit en aanboren onbenut arbeidspotentieel

Noord-Holland Noord zal volgens de bevolkingsprognoses van CBS en Planbureau voor de Leefomgeving (PBL) 700.100 inwoners tellen in 2030 (2,0% meer dan in 2023) en 721.900 in 2050 (5,2% meer dan in 2023). Deze bevolkingsgroei is aanzienlijk lager dan gemiddeld in die van Nederland: landelijk is sprake van een groei van 4,7% in 2030 en 10,7% in 2050 ten opzichte van 2023. De gematigder bevolkingsgroei kan samenhangen met een lager aandeel inwoners met een migratieachtergrond. CPB wijst er in 'De Nederlandse economie in historisch perspectief' op het gemiddeld hoger kindertal van migranten in vergelijking tot de bestaande bevolking.

De komende jaren schuiven 151.000 inwoners in de leeftijdsgroepen 50 tot 65-jarigen geleidelijk door naar de groep 65-plussers. In afbeelding 2.2 is te zien dat dit de grootste groepen zijn. De leeftijdsgroepen daaronder zijn kleiner van omvang. Deze situatie werkt door richting de beroepsbevolking. De groep die de arbeidsmarkt verlaat vanwege het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd is groter dan de aanwas vanuit jongere leeftijdsgroepen. Aanboren van het onbenut arbeidspotentieel en overbruggen van de eventuele kloof tussen gevraagde en aangeboden kwaliteiten via scholing en training kan de gevolgen beperken. Steeds vaker ook zoeken gemeenten, UWV en leerwerkloketten hun doelgroepen op in de wijken. In hoofdstuk 3 wordt verder ingegaan op het onbenut arbeidspotentieel. Ook innovatie en vergroten van de productiviteit met inzet van technologie zijn voor werkgevers manieren om deze situatie het hoofd te bieden.

Afbeelding 2.2 Bevolkingsopbouw naar leeftijd en geslacht in Noord-Holland Noord

Noord-Holland Noord, 1 januari 2023

Bron: CBS, bewerking door UWV

De veranderende samenstelling van de bevolking plaatst werkgevers, sectoren en overheid voor uitdagingen. Aard en omvang van producten, diensten en voorzieningen kunnen veranderen. Voorbeelden van sectoren waarop de bevolkingsontwikkeling en –samenstelling van invloed zijn, zijn onder meer detailhandel, horeca, cultuur, sport & recreatie en persoonlijke dienstverlening. Bij een lagere bevolkingsgroei in Noord-Holland Noord dan landelijk, betekent dit voor deze marktsectoren potentieel beperktere verdiensten en daarmee samenhangende arbeidsvraag. Als het aantal jongeren daalt kan hiervan een dempend effect uitgaan op personeelstekorten in het onderwijs. Meer ouderen kan juist voor zorg & welzijn bijdragen aan grotere knelpunten op de arbeidsmarkt.

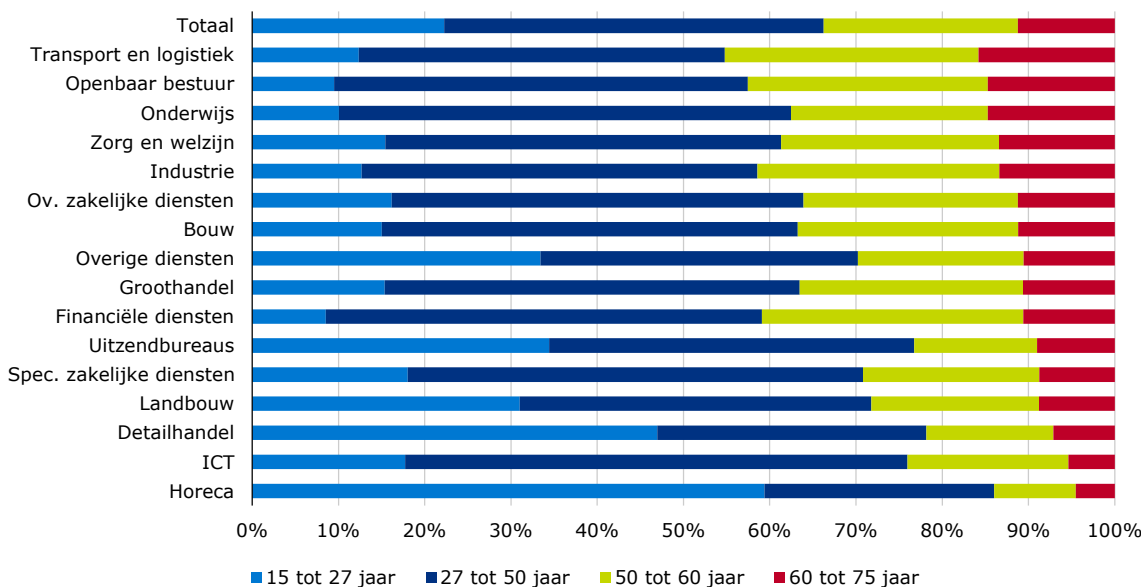
Grootste vervangingsvraag in zorg & welzijn, industrie, openbaar bestuur en onderwijs

Meer dan zeven op de tien inwoners tussen 15 en 75 jaar in Noord-Holland Noord is aan het werk. De meesten van hen zijn werknemer in loondienst (83%), anderen zijn zelfstandig ondernemers (17%). UWV heeft inzicht in werknemers per arbeidsmarktregio en in welke sectoren zij werken. Daaruit blijkt dat eind 2022 in Noord-Holland Noord 303.300 werknemers woonden. Hiervan zijn er:

- 66.800 jongeren tot 27 jaar;
- 132.300 werknemers tussen 27 en 50 jaar;
- 101.500 werknemers van 50 jaar of ouder, waaronder 33.800 60-plussers.

Afbeelding 2.3 laat zien hoe de verschillende leeftijdsklassen binnen de sectoren zijn verdeeld. De figuur is aflopend gesorteerd op het aandeel 60-plussers.

Afbeelding 2.3 Leeftijdopbouw werknemers naar sector
Noord-Holland Noord, december 2022

Bron: UWV

Horeca en detailhandel in Noord-Holland Noord bieden vooral emplooi aan jongeren. **Jongeren tot 27 jaar** hebben een aandeel van 59% en 47% in het personeelsbestand van die sectoren. Ook in landbouw en uitzendbureaus werken veel jongeren. Meer dan de helft van alle jongere werknemers doet dat in één van deze vier sectoren. Hoewel het aandeel jongeren in zorg & welzijn beperkter is, werken er gezien de grootte van de sector veel jongeren, zo'n 8.500. Als er vanuit bevolkingsontwikkeling minder beschikbare jongeren zijn, betekent dat meer competitie tussen werkgevers om schaarse kandidaten. UWV geeft op werk.nl [neugen tips](#) om jongeren te vinden en te binden.

33.800 werknemers van **60 jaar of ouder** aan de andere kant van het leeftijdspectrum zullen in de nabije toekomst geleidelijk de arbeidsmarkt verlaten. In Noord-Holland Noord werkt ruim de helft van alle werknemers van 60-plus in een van de sectoren zorg & welzijn, industrie, openbaar bestuur en onderwijs. Vergrijzing kan ook kleine sectoren voor een forse uitdaging stellen. In transport & logistiek is het aandeel 60-plussers het hoogst. Horeca, ICT en detailhandel hebben de laagste aandelen 60-plussers in het personeelsbestand. Bij detailhandel gaat het daarbij wel om 2.600 werknemers door de omvang van de sector.

De komende jaren ontstaat een aanzienlijke vervangingsvraag. Behalve de 60-plussers telt Noord-Holland Noord ook 67.700 werknemers tussen de 50 en 60 jaar. Zij verlaten de arbeidsmarkt in de verdere toekomst. Uitstroom door vergrijzing is dan ook een belangrijke factor die de krapte op de arbeidsmarkt de komende jaren in stand houdt. Individuele werkgevers kunnen inspiratie op doen in de publicatie van UWV over [34 oplossingen bij personeelstekorten](#) om toch personeel te vinden. Zo kunnen ze meerdere of andere groepen betrekken in de werving van personeel, werk in de sector aantrekkelijker maken en inzetten op behoud van personeel. Ook kunnen ze kijken naar de inzet van technologie en innovaties om productiviteit te verhogen.

Een evenwichtige leeftijdsopbouw van personeel is voor werkgevers soms een uitdaging. Zo zijn er verschillende generaties waaraan bepaalde kenmerken of eigenschappen worden toegekend. In de praktijk blijkt dat wat mensen belangrijk vinden, samenhangt met de levensfase waarin zij verkeren. Onderzoekers van de Universiteit van Gent zien geen grote verschillen tussen generaties. Belangrijk is dus dat mensen elkaar in het werk en de organisatie kunnen versterken. Voor de werving van nieuw personeel kan dan beter gekeken worden naar individuele kwaliteiten. En wordt een groepsbenadering gekozen dan kan dat volgens de Gentse onderzoekers bijvoorbeeld op basis van instroomcohorten of positie binnen de organisatie. Werknemers met een lange staat van dienst kunnen als mentor of buddy hun kennis en vaardigheden overdragen aan nieuwe werknemers. Nieuwe werknemers brengen van hun kant frisse energie en andere invalshoeken in.

2.2. Meerdere oorzaken voor mismatch

Het aantal vacatures is sterk gestegen, terwijl het aanbod van werkzoekenden op een historisch laagtepunt is. De vergrijzing zorgt ervoor dat de krapte de komende jaren aanhoudt, ook als de economie verder zou afkoelen.

Tegelijkertijd zijn er nog mensen die geen goede aansluiting op de arbeidsmarkt vinden omdat hun profiel niet goed past bij hetgeen gevraagd wordt op de arbeidsmarkt. Individuele werkgevers en werkzoekenden kunnen elkaar niet altijd vinden. Hier kunnen verschillende redenen voor zijn (zie afbeelding 2.4).

Afbeelding 2.4 Meerdere oorzaken voor mismatch tussen vraag en aanbod op arbeidsmarkt

Bron: UWW

Het aantal studenten dat de arbeidsmarkt betreedt neemt af en is onvoldoende om de huidige vraag in te vullen. Bovendien kiezen sommige studenten voor opleidingsrichtingen met een gematigde startpositie op de arbeidsmarkt. Dit heeft betrekking op de aspecten **kennis** en **opleiding** en **interesse** en wordt in paragraaf 2.3 en 2.4 verder uitgewerkt.

Binnen bestaande functies ontwikkelen benodigde **ervaring** en **vaardigheden** zich snel. Iemand kan de aansluiting met de arbeidsmarkt verliezen wanneer diegene zich niet blijft ontwikkelen. Het kan dan moeilijk zijn om na baanverlies weer werk te vinden. Een voorbeeld hiervan is de digitalisering en automatisering in economisch-administratieve beroepen, waardoor taken binnen bepaalde functies komen te vervallen. Daarentegen worden andere taken zoals adviesvaardigheden en projectmatig werken steeds belangrijker. Ontbrekende ervaring en vaardigheden kan een belemmering zijn voor werkzoekenden om werk te vinden (zie paragraaf 3.3).

De mismatch kan zich ook voordoen in de aspecten **houding** en **gedrag** ten aanzien van werk, **arbeidsvoorwaarden** en de **bedrijfscultuur**. Gedeelde kernwaarden en motieven, contractvormen en de leiderschapsstijl in een organisatie zijn daar voorbeelden van. Nederland heeft het hoogste aandeel werkenden met een deeltijdcontract van Europa en dit aandeel blijft nog steeds groeien. Pluspunt hiervan is dat de arbeidsparticipatie van de Nederlandse bevolking hoog is, zeker ook in vergelijking met andere Europese landen. In sommige sectoren en beroepen is het haast vanzelfsprekend om in deeltijd te werken (zoals in de zorg of onderwijs). In andere sectoren als ICT en techniek is voltijds werken wel de norm. Werkzoekenden en werkgevers weten elkaar niet altijd te vinden op dit punt.

De groei van het aantal zelfstandigen kan ook onder dit aspect van mismatch worden geschaard. Volgens CBS gaan mensen om meerdere redenen als zelfstandige aan de slag. Zelf kunnen bepalen hoeveel en wanneer men werkt wordt het vaakst genoemd als reden. Deze groep wil dus meer grip krijgen op het werkrooster en het aantal uren. Hierdoor verbetert de balans tussen werk en privé. Dit speelt bijvoorbeeld in de zorgsector. Voor werkgevers en het vaste personeel is of wordt het daarentegen zo erg lastig om een continue bezetting rond te krijgen en kwalitatief goede zorg te blijven bieden. Andere redenen om als zelfstandige aan de slag te gaan is dat men dat altijd al heeft willen doen, niet meer voor een baas wil werken of dat men op zoek is naar een nieuwe uitdaging.

Vitaliteit komt van het Latijnse woord *vitae* (leven). Hoe vitaal iemand is heeft te maken met meerdere aspecten, zoals fysieke gezondheid, mentale gezondheid en sociaal-emotionele kenmerken. Op de arbeidsmarkt vertaalt zich dat in mensen die energie hebben om hun werk en taken uit te voeren, zelfvertrouwen hebben, kunnen omgaan met werkdruk en op een constructieve manier communiceren en samenwerken. Wanneer één of meerdere van deze aspecten ontbreken kan een werkgever ervoor kiezen om iemand niet aan te nemen. Hulpmiddelen of extra ondersteuning kunnen ervoor zorgen dat werkgevers en werkzoekenden elkaar wel weten te vinden. Meer mensen hechten waarde aan een vitale werkplek, waar ruimte is voor lichamelijke gezondheid, mentaal welbevinden en inspiratie.

Ook kan er een **geografische** mismatch zijn: werkenden of werkzoekenden wonen niet altijd waar de vraag is. Zo kwamen werkgevers in sommige regio's in de eerste helft van 2023 voor beroepen als ondersteunend secretariaal medewerker, medewerker data invoer, secretaresse, medewerker bedrijfsrestaurant, conciërge, schilder en behanger, productiemedewerker en heftruckchauffeur gemakkelijker aan personeel, terwijl dat in andere regio's moeilijker was. Of de geografische mismatch op te lossen is hangt af van de mate waarin iemand bereid is om een (grotere) afstand af te leggen voor het woon-werkverkeer (pendel). Paragraaf 2.5 geeft inzicht in de pendelbewegingen van en naar Noord-Holland Noord.

2.3. Mismatch in initieel onderwijs zichtbaar

Een goede aansluiting tussen onderwijs en arbeidsmarkt is van essentieel belang voor schoolverlaters en bedrijven en daarmee voor een goed functionerende economie. Voor sommige jongeren is er een mismatch tussen de opgedane kennis in het initieel onderwijs en hetgeen werkgevers vragen. Deze mismatch is zowel kwalitatief als kwantitatief van aard. Het aantal studenten dat de arbeidsmarkt betreedt neemt de laatste jaren af en de kennis die werkgevers vragen verandert door technologische, sociaal-culturele en economische ontwikkelingen. Andere ambities zoals de energie- en klimaattransities dragen ook bij aan de veranderende vraag. Daardoor is er een blijvende uitdaging om curricula aan te laten sluiten op de ontwikkelingen op de arbeidsmarkt. Bovendien kiest een deel van de studenten (soms onbewust) voor opleidingsrichtingen met een minder kansrijke startpositie op de arbeidsmarkt.

2.3.1. Profielkeuze eerste indicatie van toekomstige richting

In Nederland nam het aantal leerlingen in het voortgezet onderwijs van 2011 tot 2022 af (-2%) naar 929.600. In Noord-Holland Noord was deze afname sterker (-8%) naar uiteindelijk 36.700 leerlingen in het voortgezet onderwijs. Landelijk doet de daling zich volledig voor op vmbo-niveau leerjaar 3 en 4, zowel de theoretische/gemengde (-2%) als basis/kaderberoepsgerichte leerweg (-25%). Het aantal leerlingen op de havo leerjaar 3 tot en met 5 (+6%) en het vwo leerjaar 3 tot en met 6 (+5%) steeg.

In Noord-Holland Noord nam het aantal leerlingen op vmbo theoretische/gemengde leerweg iets toe (+3%) en nam op vmbo basis/kaderberoepsgerichte leerweg het aantal sterker dan landelijk af (-17%). Ook het aantal leerlingen op de havo (-5%) als het vwo (-2%) nam in Noord-Holland Noord af.

De onderlinge verdeling van de richtingen die gekozen worden door **vmbo**-leerlingen verandert. Het aandeel leerlingen dat voor landbouw kiest nam tussen 2011 en 2022 licht toe, terwijl het aandeel dat kiest voor techniek, zorg & welzijn en economie licht daalde. De grootste ontwikkeling doet zich voor in het intersectorale profiel. Dit profiel leidt leerlingen breed op in plaats van voor één beroepsrichting, zodat ze nog alle kanten op kunnen in het middelbaar beroepsonderwijs (mbo). Het aandeel leerlingen met een intersectoraal profiel steeg van 18% naar 28%.

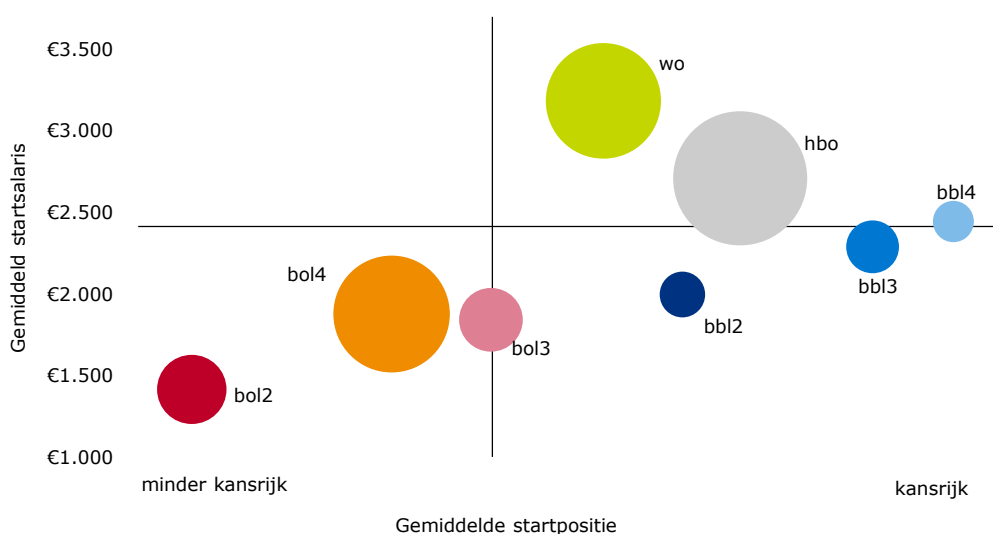
Tussen 2011 en 2022 is het profiel economie en maatschappij ieder jaar het populairste onder de leerlingen op de **havo** en het **vwo**. Het aandeel havisten dat kiest voor het profiel natuur en techniek neemt af en wordt het minst gekozen, terwijl een vervolgopleiding in deze richting de kans op een goede startpositie op de arbeidsmarkt vergroot. Bij het vwo neemt het aandeel leerlingen dat kiest voor de profielen natuur en techniek en natuur en gezondheid juist toe.

De profielkeuzes geven een indicatie waar de interesses van leerlingen in het initieel onderwijs naar uit gaan en in welke richting mogelijk een vervolgopleiding gevolgd gaat worden. Bovendien heeft de gekozen richting invloed op de kennis en vaardigheden van de toekomstige beroepsbevolking en hun arbeidsmarktpositie. Ondanks dat het overgrote deel van de vervolgopleidingen geen profieleis heeft (technische of bèta-vervolgstudies vaak wel), krijgen leerlingen in ieder profiel te maken met andere werk- en denkwijzen die hun eerste vaardigheden vormen. Op jonge leeftijd scholieren en studenten voorlichten en interesseren voor richtingen met een sterke arbeidsmarktpositie zorgt voor een betere aansluiting tussen onderwijs en arbeidsmarkt en verkleint de mismatch.

2.3.2. Praktijkervaring en opleidingsrichting vervolgonderwijs bepalend voor positie arbeidsmarkt

Afbeelding 2.5 toont het verschil in startpositie en startsalaris tussen mbo-, hbo- en wo-afgestudeerden.

Afbeelding 2.5 Startpositie van bol en bbl (mbo-niveau 2, 3 en 4), hbo en wo
Nederland, studiejaar 2020/2021

Bron: CBS Microdata en SEO Economisch Onderzoek (2023)

Over het algemeen vinden jongeren op de huidige arbeidsmarkt snel werk nadat ze een vervolgopleiding hebben afgerond. Wel is er per opleidingsniveau en –richting verschil in hoe gemakkelijk dit verloopt, blijkt uit het onderzoek Studie & Werk 2023 van Elsevier Research en SEO Economisch Onderzoek. Dit onderzoek geeft inzicht in 4.500 opleidingen en de aansluiting met de arbeidsmarkt op mbo, hbo en wo-niveau.

De startpositie wordt bepaald door de duur tot een substantiële baan en de kans op een vast contract. In vergelijking met hbo- en wo-afgestudeerden vinden mbo-afgestudeerden gemiddeld minder snel een substantiële baan, hebben een kleinere kans op een vast contract en verdienen minder één jaar na het afstuderen. Toch vertellen gemiddeldes niet het hele verhaal over verschillen in startpositie tussen mbo-, hbo- en wo-afgestudeerden.

Zo hebben mbo'ers van bbl-opleidingen (met name op niveau 3 en 4) een kansrijkere startpositie op de arbeidsmarkt dan de meeste hbo'ers en wo'ers. Bbl staat voor beroepsbegeleidende leerweg. Bbl-studenten zijn tijdens hun opleiding al in dienst bij een werkgever, wat zich in een gunstigere startpositie op de arbeidsmarkt vertaalt. Bbl-afgestudeerden verdienen gemiddeld meer dan bol-gediplomeerden. Bol-studenten gaan voltijds naar hun opleiding maar lopen wel stage bij werkgevers. Over het algemeen blijft het startsalaris van mbo-niveaus wat achter op het hoger onderwijs. Maar opleidingsrichtingen zijn hierbij bepalend. Zo verdienen bbl-afgestudeerden in de zorg en techniek gemiddeld evenveel als hbo- en wo-afgestudeerden van alfa-opleidingen. Bol niveau 4 heeft meer afstudeerders maar de startpositie op de arbeidsmarkt is minder kansrijk. Bovendien ligt het gemiddeld startsalaris lager dan bbl-afgestudeerden. De bollen in afbeelding 2.5 zijn geschaald naar de omvang van het aantal afgestudeerden.

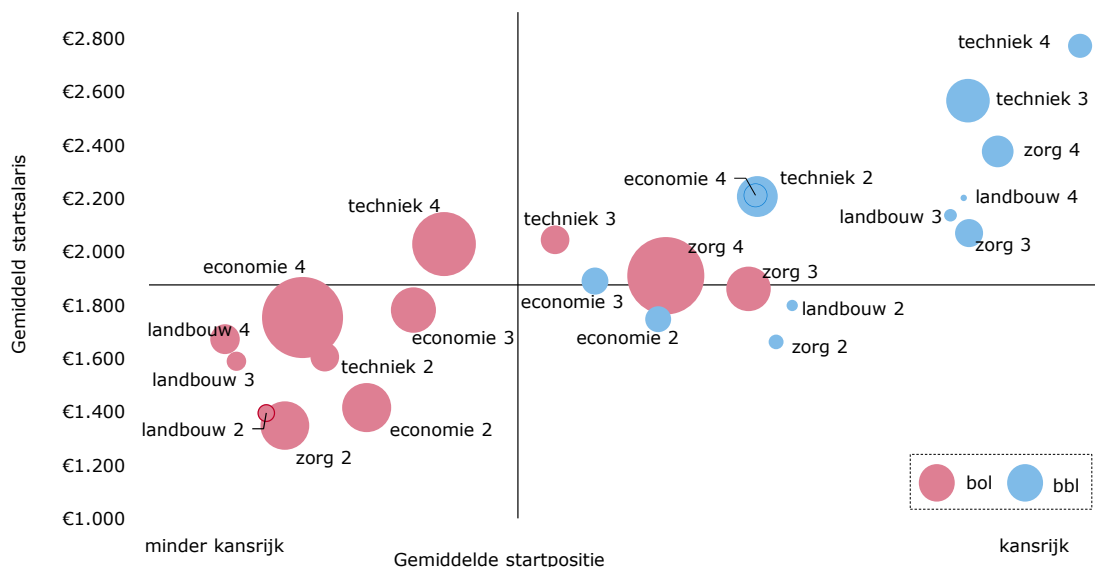
Middelbaar beroepsonderwijs: alle bbl- en bol-opleidingen in de zorg en techniek kansrijk

Het mbo is van cruciaal belang voor de Nederlandse economie. Het mbo biedt praktijkgerichte opleidingen die studenten voorbereiden op de arbeidsmarkt en het bedrijfsleven voorziet in de vraag naar mbo geschoold personeel. Enerzijds groeit de vraag naar mbo'ers door onder andere vergrijzing (vervangingsvraag) en door veranderingen in de maatschappij, zoals de energietransitie (uitbreidingsvraag). Anderzijds daalt het aanbod van mbo-studenten de laatste jaren en naar verwachting zet deze daling de komende jaren door.

Volgens SBB is het aantal bol-studenten in Noord-Holland Noord tussen 2018/2019 en 2021/2022 afgenomen met 3% naar 14.300 studenten. Het aantal bbl-studenten nam in dezelfde periode juist toe met 5% naar 6.600 studenten in 2021/2022. DUO (Dienst Uitvoering Onderwijs) verwacht dat het totaal aantal mbo-studenten in Noord-Holland Noord afneemt, van 20.300 in 2022 naar 18.600 in 2032 (-8,4%). Deze afname heeft te maken met de afname van het aantal jonge volwassenen (zie paragraaf 2.1). Bovendien volgt in Nederland een steeds kleiner deel van de leerlingen in het voortgezet onderwijs een vmbo-opleiding, terwijl het aandeel havo en vwo juist toeneemt. Daardoor stromen vaker jongeren door naar een hbo- of wo-opleiding en is de beroepsbevolking steeds hoger opgeleid. Er wordt dus minder vaak voor een mbo-opleiding gekozen, terwijl bepaalde richtingen zoals zorg en techniek wel een sterke startpositie op de arbeidsmarkt geven. In de maatschappij is ook veel vraag naar deze mbo'ers. Onderwijsinstellingen, werkgevers en de overheid proberen jongeren (en hun ouders) te stimuleren om vaker voor een vmbo- en daaropvolgende mbo-opleiding te kiezen, met name in de richting van belangrijke kraptesectoren zoals zorg en techniek.

Uit het onderzoek Studie & Werk 2023 blijkt ook dat het mbo-opleidingsniveau (niveau 2, 3 en 4), de gekozen leerweg (bol en bbl) én opleidingsrichting van invloed zijn op de startpositie op de arbeidsmarkt. Afbeelding 2.6 laat een uitsplitsing zien naar opleidingsrichting per niveau en leerweg.

Afbeelding 2.6 Bol en bbl-opleidingen naar startsalaris en startpositie op arbeidsmarkt
Nederland, studiejaar 2020/2021

Bron: CBS Microdata en SEO Economische Onderzoek (2023)

Bol-opleidingen in de zorg en techniek en alle bbl-opleidingsrichtingen bieden een relatief kansrijke startpositie op de arbeidsmarkt. De verschillen in startpositie tussen niveau 2 en 3 zijn groter dan de verschillen tussen niveau 3 en 4. Het gemiddelde startsalaris van bbl niveau 2 is zelfs hoger dan dat van bol niveau 4. Bbl-gediplomeerden hebben vaker werk na het behalen van het diploma. Dit toont het zogenaamde 'bbl-effect' aan, wat verwijst naar de voordelen die gepaard gaan met het volgen van een bbl-opleiding. Bbl'ers doen praktijkervaring op, leren op de werkplek en kunnen vaak bij hun werkgever in dienst blijven. Hoe hoger het mbo-niveau, hoe vaker gediplomeerden werkzaam zijn in hun opleidingsrichting. Voor bbl'ers geldt dit nog meer dan voor bol'ers. Bbl'ers zijn – achteraf terugkijkend – het meest tevreden met de gevolgde opleiding (ROA, 2022).

Van de bol-leerweg hebben afgestudeerden op niveau 3 een iets gunstigere startpositie dan afgestudeerden op niveau 4. Dit komt doordat op niveau 4 meer opleidingen aangeboden worden met een minder kansrijke startpositie die relatief veel studenten trekken, vooral binnen de sector economie. Hier wordt de mismatch op het gebied van kennis en opleiding (afbeelding 2.4) zichtbaar. Een aanzienlijk deel van de studenten kiest voor een mbo-opleiding die een minder kansrijke startpositie biedt. Daarbij kiezen nog te weinig studenten voor een mbo-opleiding waar veel vraag naar is. Bij vroegtijdig schoolverlaten is vaak sprake van een complex aan problemen. Toch zijn er ook andere redenen voor vroegtijdige schooluitval. In een aantal richtingen, zoals groen en techniek zijn mbo-studenten zo gewild dat zij al voor het behalen van hun diploma door werkgevers worden geworven, zogenaamde groenpluk. Hoewel dit op korte termijn voor zowel de werkgever als de student positief meestal positief uitpakt is de vraag of dit op langere termijn nog steeds opgaat. Zeker bij het wisselen van werkgever is een behaald diploma toch vaak van belang.

In augustus 2023 zijn er 7.100 actieve leerbedrijven in Noord-Holland Noord. Zij bieden studenten de mogelijkheid om praktijkervaring op te doen voor verschillende opleidingsrichtingen en hun startpositie op de arbeidsmarkt kansrijker maken.

Hoger onderwijs: gediplomeerden leraren- en technische opleidingen vinden snel een baan

Anders dan in het mbo, neemt het aantal hbo- en wo-studenten nog altijd toe. Ten opzichte van het studiejaar 2011/2012 is het aantal studenten in 2021/2022 in Noord-Holland Noord op het hbo (18%) toegenomen tot 15.300. Ook in het wetenschappelijk onderwijs steeg het aantal studenten dat in Noord-Holland Noord woont (33%) tot 5.300. In 2020/2021 nam landelijk gezien het aantal studenten in het hbo en wo sterker toe dan de jaren ervoor. Dit kan samenhangen met versoepelingen die zijn ingesteld tijdens de coronapandemie, waardoor meer scholieren hun diploma voor havo en vwo behaalden en doorstroonden naar hbo en wo. Ook neemt het aantal internationale studenten in het wo nog steeds toe.

Uit het onderzoek Studie & Werk 2023 blijkt, net als in eerdere jaren, dat de startpositie sterk samenhangt met de gevolgde opleiding. Voor hbo- en wo-afgestudeerden is de duur tot een eerste substantiële baan ongeveer gelijk en relatief laag. Afgestudeerden van lerarenopleidingen en technische opleidingen vinden het snelst een substantiële baan. Afgestudeerden verloskunde en maritiem officier (hbo) en tandheelkunde en geneeskunde (wo) verdienen het meest, gevolgd door verpleegkunde, mondzorgkunde en fysiotherapie (hbo) en diergeneeskunde en econometrie (wo). Hbo-afgestudeerden binnen het domein taal & communicatie en kunst verdienen doorgaans minder als zij na het behalen van hun hbo-diploma gaan werken. Wo-afgestudeerden die een opleiding hebben afgerond in het domein taal, communicatie & cultuur of kunst, geschiedenis en filosofie, hebben gemiddeld de laagste startsalaries. Hoger opgeleiden zijn in het algemeen minder tevreden met hun functie nadat ze zijn afgestudeerd dan middelbaar opgeleiden, terwijl zij wel vaker aangeven dat de functie verwant is aan hun opleidingsrichting (ROA, 2022).

Bij deeltijd en duaal onderwijs is de duur tot een eerste substantiële baan korter dan bij voltijdsonderwijs. Bij het wo vinden met name afgestudeerden die deeltijd studeerden sneller een substantiële baan. Net als bij het mbo kan werkervaring tijdens de opleiding hier een rol spelen, en een werkgever die de student na afstuderen in dienst houdt of neemt.

Startkwalificatie versterkt positie op de arbeidsmarkt aanzienlijk

Een deel van de jongeren verlaat voortijdig het onderwijs zonder startkwalificatie (een diploma op minimaal mbo 2-, havo- of vwo-niveau). Het niveau en of het behalen van een diploma in het voortgezet onderwijs heeft een sterke relatie met de mate waarin jongeren uitvallen in het vervolgonderwijs. Volgens het CPB vallen studenten zonder diploma of met alleen vmbo-basis niveau vaker uit dan gemiddeld. Niet alleen het niveau veroorzaakt uitval. Studenten zonder of een diploma van lager niveau hebben ook vaak te kampen met andere problematieken (bijvoorbeeld psychosociale problemen, criminaliteit en ziekte). Bovendien vallen jongens met een migratieachtergrond vaker uit dan gemiddeld. Ook wanneer studenten wisselen van opleidingsdomein (bijvoorbeeld van bouw en infra naar media en vormgeving) vallen ze vaker uit dan leerlingen die binnen hetzelfde opleidingsdomein blijven.

Jongeren (van 27 jaar of jonger) met een startkwalificatie doen het duidelijk beter op de arbeidsmarkt dan jongeren zonder startkwalificatie. De eerste groep heeft anderhalf keer zo vaak een baan en zijn ook vaker economisch zelfstandig. Hoe hoger het opleidingsniveau, hoe groter het aandeel jongeren met een baan. Met name tussen mbo 2, 3 en 4 zijn de verschillen groot, daarna vlakkt het af.

Tekort docenten in Noord-Holland Noord nadelig voor aansluiting onderwijs en arbeidsmarkt

Onderwijzend personeel is van belang om een goede aansluiting tussen onderwijs en arbeidsmarkt te bewerkstelligen. Net als in de rest van Nederland heeft Noord-Holland Noord te maken met een tekort aan onderwijspersoneel. Het beroep docent vo/mbo exacte vakken, docent taalkundige vakken en leerkracht basisonderwijs zijn in bijna alle regio's kansrijk. Het tekort heeft verschillende oorzaken, zoals te weinig nieuwe leraren op de arbeidsmarkt en veel leraren die met pensioen gaan de komende tijd. In Noord-Holland Noord is op dit moment 15% van de werkenden in het onderwijs 60-plus. Een groot deel van hen verlaat binnen nu en zeven jaar de arbeidsmarkt.

2.4. Post-initieel onderwijs noodzakelijk voor terugdringen mismatch

Permanente ontwikkeling van werkzoekenden en werkenden is noodzakelijk om de uitdagingen op de huidige arbeidsmarkt aan te gaan. Bovendien vergroot het duurzame inzetbaarheid op de arbeidsmarkt. Daarom staat het thema Leven Lang Ontwikkelen (LLO) op de agenda van vele bestuurstafels. Het post-initieel onderwijs speelt hier een grote rol in. Dit is onderwijs dat iemand volgt na het betreden van de arbeidsmarkt.

Voor niet-werkenden spelen gemeenten en uitvoeringsorganisaties een belangrijke ondersteunende rol. Door LLO functioneert de arbeidsmarkt beter en wordt deze inclusiever. Ook stimuleert LLO innovatie en draagt zo bij aan een aantrekkelijk vestigingsklimaat. In de dienstverlening van UWV kan scholing ook het verschil maken. Een voorbeeld is het scholingsbudget van maximaal € 5.000 dat UWV aanbiedt aan WW-gerechtigden. Uit een enquête onder deelnemers blijkt dat van de deelnemers die op het moment van de enquête de opleiding succesvol hadden afgerond, 84% werk had gevonden. Hiervan vond 70% werk dat aansloot op de gevolde opleiding.

Onderzoek van de SER en TNO brengt de leercultuur in Nederland in kaart. Het aandeel werknemers dat een opleiding of cursus volgt neemt al jarenlang af. Een zorgwekkende constatering aangezien de arbeidsmarkt om permanente ontwikkeling vraagt. In 2012 had 54% van de werknemers de voorafgaande twee jaar een opleiding of cursus gevolgd. In 2021 was dat 49%. Werknemers geven ook aan minder behoefte aan scholing te hebben. Waar in 2012 bijna de helft (49%) van de werknemers behoefte had aan een cursus, is dit in 2021 gedaald naar 42%. Mogelijke verklaringen voor de afname zijn de coronapandemie, vergrijzing, flexibilisering van de beroepsbevolking en krapte op de arbeidsmarkt. Als er sprake is van een krappe arbeidsmarkt, kan er voor werknemers minder reden zijn om te investeren in hun inzetbaarheid. Zij hebben een sterke positie op de arbeidsmarkt en kunnen relatief makkelijk aan (ander) werk komen.

Er zijn grote verschillen tussen personen als het gaat om actieve deelname aan LLO. Praktisch opgeleiden en werkenden zonder startkwalificatie nemen minder vaak deel aan cursussen en trainingen dan theoretisch opgeleiden. Onder praktisch geschoolden en werkenden zonder startkwalificatie was cursusdeelname in 2020 zelfs op het laagste niveau sinds 2004. Terwijl zij vaker werkzaam zijn in beroepen met een relatief groter risico's op automatisering (ROA, 2022). Ook flexwerkers, wiens baan in grotere mate onzeker is, blijven fors achter in deelname aan cursussen en trainingen. Naast overheid dragen ook werkgevers bij aan LLO door het creëren van een positieve leercultuur in hun organisatie. Uit het UWV werkgeversonderzoek onder 4.500 werkgevers blijkt dat een groot deel op dit moment investeert in scholing voor werknemers. Het belangrijkste doel voor werkgevers (85%) is het verbeteren van beroepsgerichte vaardigheden of vakkennis (zie afbeelding 2.7).

Afbeelding 2.7 Doelen waarvoor werkgevers scholing inzetten

Nederland, Aandeel van werkgevers waarbij werknemers scholing hebben gevolgd (meerdere antwoorden mogelijk)

Voor welke doelen wordt scholing ingezet?	Aandeel werkgevers dat het doel noemt
Verbeteren beroepsgerichte vaardigheden of vakkennis van werknemers	85%
Behoud personeel	59%
Voldoen aan wet- en regelgeving of cao-afspraken	58%
Teamontwikkeling	55%
Productontwikkeling of verbetering van diensten	55%
Doorgroeimogelijkheden vergroten	54%
Verbeteren organisatorische, sociale of communicatieve vaardigheden van werknemers	54%

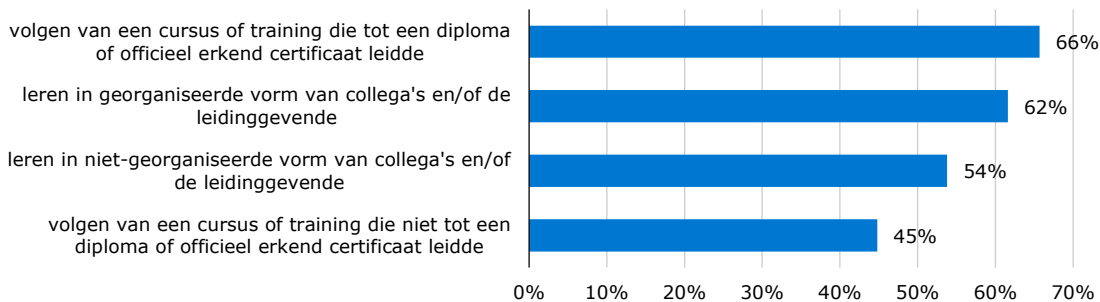
Bron: UWV

Uit het onderzoek blijkt ook dat bijna de helft van de werkgevers verwacht dat de komende vijf jaar bepaalde vaardigheden van werknemers belangrijker worden. Met 59% staat behoud van personeel op de tweede plaats bij de doelen waarvoor werkgevers scholing inzetten. Scholing wordt dus ook ingezet om aantrekkelijk te blijven als werkgever. Scholing van werknemers lijkt hiermee een belangrijke strategie van werkgevers te zijn om mensen te binden. 58% van de werkgevers geeft aan werknemers scholing te laten volgen om te voldoen aan wet- en regelgeving of cao-afspraken.

Werkgevers zetten verschillende scholingsvormen in voor hun doelen. Zij investeren vooral in cursussen of trainingen die tot een diploma of certificaat leiden (zie afbeelding 2.8). Ook het leren van collega's of leidinggevenden in georganiseerde (62%) of niet-georganiseerde (54%) vorm wordt veel genoemd. Onder de niet-georganiseerde vorm vallen minder formele vormen van leren, zoals het inwerken van een nieuwe collega.

Bij de meer georganiseerde vorm valt te denken aan een collega die elders een training heeft gevolgd en de opgedane kennis weer deelt met zijn of haar team. Of aan deelname aan workshops of presentaties waarin een collega zijn of haar expertise deelt. Ook trainingen die worden georganiseerd door een intern opleidingscentrum vallen onder deze categorie.

Afbeelding 2.8 Top 4 Scholingsvormen die werkgevers het meest hebben ingezet
Nederland, Aandeel werkgevers (meerdere antwoorden mogelijk)

Bron: UWV

Scholing, zowel initieel als post-initieel, kan bijdragen aan vermindering van de mismatch. Het is van belang (toekomstige) studenten te informeren over de kansen op de arbeidsmarkt voor de verschillende opleidingen. Post-initieel onderwijs kan worden ingezet om mensen om- of bij te scholen waardoor zij een gunstigere positie op de arbeidsmarkt krijgen. Ook is het voor werkgevers een belangrijke strategie voor behoud van personeel. Naast mismatch in scholing is er nog een geografische mismatch in de vorm van pendel. Dit wordt in de volgende paragraaf uitgewerkt.

2.5. Uitgaande pendel vergroot krapte in Noord-Holland Noord

Veel mensen wonen en werken niet in dezelfde plaats. Het reizen voor werk wordt pendel genoemd, waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen uitgaande en inkomende pendel. De mogelijkheid tot pendel verruimt voor werkzoekenden het aantal mogelijke banen en voor werkgevers de groep potentiële kandidaten. De mate van pendelen wordt door verschillende factoren beïnvloed, waarbij de totale reistijd de meest belangrijke is. Daarnaast is de regionale werkgelegenheidsstructuur een belangrijke factor, zowel in totaal volume als in de aanwezigheid van specifieke sectoren. Ook spelen opleidingsniveau, geografische en sociaal-culturele factoren mee.

Pendel in Noord-Holland Noord

De meeste werknemers in Noord-Holland Noord werken in de eigen regio. Toch is er sprake van een groot uitgaande pendelsaldo. Het aandeel mensen dat de regio uit reist is met 25,7% niet eens bijzonder hoog maar opvallend is dat slechts 8,2% van alle banen in de regio wordt ingevuld door iemand die buiten de regio woonachtig is. Dit levert een negatief pendelsaldo op van 58.300.

Afbeelding 2.9 Pendel naar, binnen en vanuit Noord-Holland Noord
Noord-Holland Noord, 2021

Bron: CBS, bewerking door UWV

De meeste uitgaande pendel (50,7%) gaat naar de regio Groot Amsterdam. Naar Zuid-Kennemerland en IJmond (20,7%) en Zaanstreek/Waterland reizen, ondanks de meestal kortere reistijd minder mensen.

Uit deze twee regio's is wel een groot deel van de inkomende pendel afkomstig. Binnen de arbeidsmarktregio zijn ook grote verschillen te zien. De pendel vanuit Hoorn en Alkmaar naar Groot Amsterdam is meer dan 6 keer zo groot dan die vanuit Den Helder. Hier zijn reistijd en reisafstand waarschijnlijk de belangrijkste factor.

Reisafstand en reistijd belangrijk voor pendel

Reistijd heeft de grootste invloed op de pendel. Pendelstromen houden zich lang niet altijd aan grensindeling zoals een arbeidsmarktregio. Een nabijgelegen grote stad heeft vaak een aanzuigende werking, ook als deze net in een andere arbeidsmarktregio ligt. Toch zijn ook andere factoren van belang. Zo kan de reistijd van de ene naar de andere kant van een stad langer zijn dan vanuit een aangrenzende gemeente. De beschikbaarheid van openbaar vervoer is daarbij uiteraard van belang. In meer landelijke gebieden is dat vaker een beperkende factor. Pendelstromen zijn ook niet altijd logisch te verklaren. Soms spelen regio-specifieke factoren mee. Zo is de pendel richting Friesland is zeer beperkt. De werkgelegenheidsstructuur in die regio biedt nauwelijks extra kansen voor de inwoners uit Noord-Holland Noord.

Ook reiskostenvergoeding, opleidingsniveau en aantal werkuren van invloed

Naast reisafstand en -tijd zijn ook andere factoren van invloed op de mogelijkheid om te pendelen. In cao's wordt vaak een reiskostenvergoeding afgesproken en voor specifieke, of hoger betaalde functies maakt een auto van de zaak soms onderdeel uit van de beloning. Dit maakt het makkelijker om naar de werkplek te reizen. Het opleidingsniveau maakt ook verschil. De gemiddelde reisafstand van hoger opgeleiden is bijna twee keer zo hoog als bij lager opgeleiden. Ook is het voor iemand die fulltime werkt vaak eerder lonend om naar de werkplek te reizen dan voor iemand die geen hele dagen werkt. Omgekeerd is het waarschijnlijk dat voor een vacature voor halve dagen iemand wordt aangenomen die dicht bij de werkplek woont. Mensen die tussen de 12 en 30 uur per week werken reizen gemiddeld ruim 8 kilometer, mensen die meer dan 30 uur werken gemiddeld meer dan 15 kilometer.

Beroepen en invloed van corona

De mate van pendel verschilt per beroep en door de coronapandemie ontstonden hierin nog grotere verschillen. Aan het begin van de coronapandemie werd werkend Nederland gevraagd zo veel als mogelijk thuis te werken. Hieraan werd massaal gehoor gegeven. Technologische ontwikkeling stelde veel meer mensen in staat om bijvoorbeeld thuis online te vergaderen of al dan niet vanuit huis les te geven aan leerlingen of studenten die zelf thuis zaten. Nu de maatregelen al enige tijd zijn opgeheven blijven veel mensen de voordelen van thuiswerken zien en werken nog een deel van de werkweek thuis. Inmiddels is het aantal kilometers dat wordt gereisd weer aan het toenemen, maar ten opzichte van de periode voor de coronapandemie is de gemiddelde reisafstand nog wel steeds lager.

Een aantal beroepen is vrijwel alleen uit te voeren op een specifieke werkplek. Denk aan beroepen als schoonmaker of winkel-, zorg- en productiepersoneel. Bij andere beroepen, vooral beroepen waarbij administratieve (computer) taken een belangrijk onderdeel van het werk uitmaken, is de locatie vaak minder van belang en kan er bijvoorbeeld ook makkelijk thuis worden gewerkt. Dit geldt vooral voor beroepen in de ICT, bedrijfskundigen, boekhoudkundig medewerkers, professionals in de juridische, sociale en culturele sector en wetenschappers en ingenieurs. Zeker na corona wordt in deze beroepen relatief vaak thuis gewerkt, hoewel vrijwel nooit de hele werkweek.

Dan zijn er nog beroepen die weliswaar aan de dagelijkse reisbewegingen bijdragen, maar welke strikt gezien niet onder pendel vallen. Bijvoorbeeld als werknemers meestal niet op de vestigingsplaats van de werkgever werken, zoals bouwvakkers en chauffeurs. Bij hen is reizen onderdeel van het werk, dit wordt niet als pendel gezien.

Invloed van vastgoedprijzen (kantoren en woningen) op pendel

Veel werkgelegenheid concentreert zich in en rond de grotere steden. Juist in deze gebieden stegen de huizenprijzen de laatste jaren sterk. Een gevolg daarvan is dat werknemers regelmatig wel in de buurt van hun werk willen wonen, maar dat het niet lukt om daar een betaalbare woning te vinden. Het directe gevolg is dat mensen verder weg gaan wonen, als daar makkelijker een woning is te vinden. Deze tendens vergroot de pendelstromen. In reactie daarop zijn er gemeenten (zoals Amsterdam) die voor afgestudeerden in bijvoorbeeld het onderwijs of de zorg een aantal huurwoningen beschikbaar stelt. Hoewel dit niet direct tot doel heeft de pendelstromen te beperken, is dit hiervan wel een bijkomend effect.

In tegenstelling tot de grote vraag naar woonhuizen, neemt de vraag naar kantoorpanden na de coronapandemie juist wat af. Vooral grotere bedrijven lijken een deel van hun panden af te stoten omdat zij verwachten dat de bezetting door thuiswerken de komende jaren zal dalen. Volgens de NVM was de voorraad van het aanbod kantoorpanden in de provincie Noord-Holland in het eerste kwartaal van 2023 lager dan een jaar eerder. Dit cijfer wordt wel sterk beïnvloed door de stand Amsterdam, waar een groot deel van de kantorenmarkt in de provincie zich bevindt. In Alkmaar was het aandeel kantoorpanden in aanbod 7%.

Geografische mismatch verkleinen door zoekgebied te vergroten

De pendelstromen laten zich maar beperkt door regionale grenzen sturen. Noord-Holland Noord telt bijvoorbeeld 51.700 banen voor werknemers in de zorg en welzijn. Het invullen van al deze banen alleen door mensen die zelf in de regio wonen, is lastig. Werving buiten de regio ligt dan ook voor de hand. Ook voor werkzoekenden kan het goed zijn om wat verder te kijken. Iemand die werk zoekt in de financiële dienstverlening heeft waarschijnlijk een grotere kans als hij of zij in de regio Utrecht of Amsterdam (waar veel werkgelegenheid in de financiële dienstverlening is) op zoek gaat naar een baan. Een groter zoekgebied, voor zowel werkzoekenden als voor werkgevers, kan de kansen op een individuele passende match vergroten. Dit is door meer thuiswerken in een aantal beroepen aantrekkelijker geworden. Momenteel hebben alle regio's in Nederland te maken met een krappe tot zeer krappe arbeidsmarkt, waardoor pendel de krapte niet sterk of op grote schaal kan verlichten.

3. Waar is aanbod op de arbeidsmarkt te vinden?

In Noord-Holland Noord wonen 508.000 personen in de leeftijd van 15 tot 75 jaar, waarvan een groot deel reeds aan het werk is. Maar er staan ook nog veel mensen aan de kant, ondanks de krappe arbeidsmarkt. Zij ervaren verschillende belemmeringen waardoor ze de weg naar de arbeidsmarkt niet (volledig) kunnen vinden.

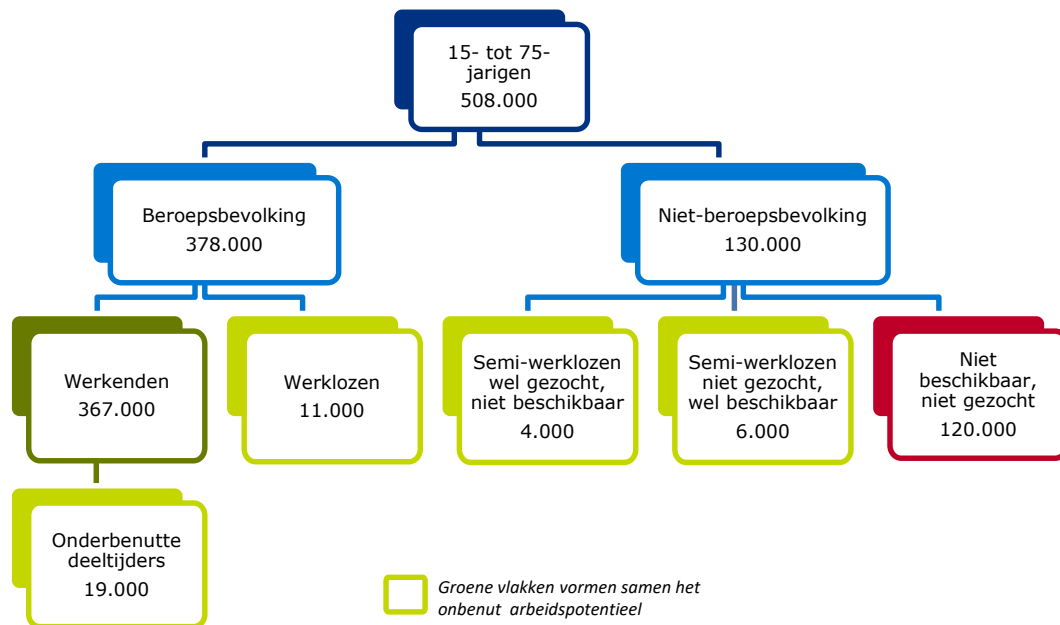
3.1. Potentieel werkzoekenden nog niet volledig benut

Medio 2023 is de arbeidsmarkt nog steeds krap, terwijl er tegelijkertijd werkzoekenden aan de kant staan. Volgens CBS heeft Noord-Holland Noord een onbenut arbeidspotentieel van 40.000 personen. Lang niet iedereen die tot het onbenut arbeidspotentieel wordt gerekend, staat als werkzoekende ingeschreven bij UWV of gemeenten. Deze groep in beeld brengen en activeren voor de arbeidsmarkt kan de arbeidsmarktcrapte verkleinen.

Onbenut arbeidspotentieel in Noord-Holland Noord

In 2022 woonden er 412.000 personen van 15 tot 75 jaar (de potentiële beroepsbevolking) in Noord-Holland Noord (zie afbeelding 3.1). Hiervan horen volgens het CBS 378.000 personen tot de beroepsbevolking en 130.000 tot de niet-beroepsbevolking. Het **onbenut arbeidspotentieel** bestaat in Noord-Holland Noord uit 40.000 personen, aangegeven in de lichtgroene vlakken in afbeelding 3.1. Het onbenut arbeidspotentieel geeft aan welk deel van de bevolking in potentie beschikbaar is om (meer uren) te werken. 8% van de inwoners van Noord-Holland Noord tussen 15 en 75 jaar valt onder het onbenut arbeidspotentieel, dit is lager dan het landelijke aandeel (8,8%). De omvang van het onbenut arbeidspotentieel in Nederland loopt al jaren terug, alleen in 2020 was er een toename door de coronapandemie.

Afbeelding 3.1. Binding van potentiële beroepsbevolking met de arbeidsmarkt
Noord-Holland Noord, gemiddelde 2022

Bron: CBS, bewerking door UWV

Onderverdeling onbenut arbeidspotentieel in Noord-Holland Noord

Het onderbenut arbeidspotentieel in Noord-Holland Noord bestaat uit een aantal groepen:

- 19.000 **onderbenutte deeltijders**. Dit zijn personen die in deeltijd werken, aangeven meer te willen werken en hiervoor op korte termijn beschikbaar zijn. De helft van het onbenut arbeidspotentieel in Noord-Holland Noord is onderbenutte deeltijder. Bijna de helft (43%) van de onderbenutte deeltijders in Nederland is jong (15 tot 25 jaar). Het is aannemelijk dat een deel hiervan scholier of student is met een bijbaan. Volgens SEO (2023) willen de onderbenutte deeltijders in Nederland gemiddeld acht uur per week extra werken. Er lijkt dus nog veel ruimte om onderbenutte deeltijders meer in te zetten. Het percentage onderbenutte deeltijders is hoger dan gemiddeld in de horeca, cultuur, sport & recreatie en handel. Dit zijn sectoren waar veel jongeren, zoals middelbare scholieren en studenten, werken. In sectoren als energievoorziening, waterbedrijven & afvalbeheer, financiële dienstverlening en bouw is het aandeel onderbenutte deeltijders relatief laag. Van de 17.000 onderbenutte deeltijders in Noord-Holland Noord is bijna twee derde vrouw (63%).

Vrouwen werken vaker in sectoren waarin meer deeltijd wordt gewerkt, zoals de zorg. Het grootste deel van de onderbenutte deeltijders behaalde middelbaar onderwijs, dus een diploma voor havo/vwo, mbo- 2, 3 of 4 (41%).

- 11.000 **werklozen**. Dit zijn personen zonder betaald werk die recent naar werk zochten én daarvoor op korte termijn beschikbaar zijn. Er zijn nagenoeg evenveel mannen als vrouwen werkloos. De meeste werklozen zijn over het algemeen relatief jong. De grootste groep werklozen in Nederland (38%) is 15 tot 25 jaar, gevolgd door de 25- tot 45-jarigen (32%) en 45- tot 75-jarigen (30%).
- 4.000 **semi-werklozen, gezocht maar niet beschikbaar**. Dit zijn personen zonder betaald werk die recent naar werk zochten maar niet op korte termijn beschikbaar zijn. 6.000 **semi-werklozen, niet gezocht maar wel beschikbaar**. Dit zijn personen die niet recent zochten maar wel op korte termijn beschikbaar zijn. Semi-werklozen zijn personen die tijdelijk vanwege ziekte, arbeidsongeschiktheid of andere redenen niet beschikbaar of werkzoekend zijn. De grootste groep van alle semi-werklozen (40%) is 45 tot 75 jaar. Er zijn relatief weinig jongeren in deze groep. Opvallend is dat een relatief groot deel van de semi-werklozen die wel beschikbaar zijn maar niet naar werk zochten geen startkwalificatie (maximaal een diploma op mbo-1 niveau) hebben. Uit landelijk onderzoek bleek dat 12% van de semi-werklozen ontmoedigd is geraakt omdat zij geen resultaat verwachten in het zoeken naar werk. Specifiek voor Noord-Holland Noord gaat het om ongeveer 1.000 personen.

Het onbenut arbeidspotentieel is momenteel op het laagste niveau in jaren. Een deel van deze groep is in beeld bij UWV of gemeenten via bijvoorbeeld een uitkering, maar een groter deel niet. Het opsporen en (meer) benutten van het onbenut arbeidspotentieel kan een belangrijke rol spelen in het verkleinen van de krapte op de arbeidsmarkt. Hier ligt een rol voor de samenwerking in de regio tussen de verschillende sociale partners, werkgevers, onderwijs en andere stakeholders om hen in beeld te krijgen en te activeren op de arbeidsmarkt (zie hoofdstuk 4).

Binnen Noord-Holland Noord is het onbenut arbeidspotentieel in absolute aantallen het grootst in de gemeente Noord-Holland Noord, gevolgd door Hardenberg en Kampen. Dit zijn ook de gemeentes met de hoogste aantal inwoners in de regio. Meer informatie over het onbenut arbeidspotentieel in Noord-Holland Noord, en in de regionale gemeentes, is te vinden in de publicatie [Onbenut talent in Noord-Holland Noord](#).

Naast het onbenut arbeidspotentieel, zijn er nog twee groepen die behoren tot de potentiële beroepsbevolking:

- 24% (120.000) van de totale potentiële beroepsbevolking in Noord-Holland Noord werkt namelijk niet, **zoekt niet naar werk en is hier ook niet voor beschikbaar** en valt daardoor buiten de beroepsbevolking. 3 op de 5 hiervan zijn vrouwen. De groep is volgens het CBS momenteel voor Nederland op het kleinst sinds 2003. Met name in 2022 nam dit aantal snel af. Uit onderzoek van het CBS blijkt dat landelijk gezien de helft van deze groep niet zocht en niet beschikbaar was vanwege pensioen, een kwart vanwege ziekte of arbeidsongeschiktheid, kleiner deel (1 op de 8) omdat zij bezig waren met een opleiding of studie en een nog kleiner deel (1 op de 11) vanwege zorg voor gezin of huishouden. Hun situatie kan veranderen, waardoor zij alsnog op zoek gaan naar werk.
- 72% (367.000) van de totale potentiële beroepsbevolking in Noord-Holland Noord zijn **werkenden**. Van alle werkenden in Nederland heeft iets meer dan de helft (52%) een voltijdbaai. Het andere deel (48%) werkt in deeltijd. De overgrote meerderheid van de deeltijders wil en/of kan niet meer uren werken dan zij momenteel doen. 12% van de deeltijders wil wel meer werken en is hiervoor op korte termijn beschikbaar. Zij behoren dus tot het onbenut arbeidspotentieel. Dit lijkt op het oog een laag percentage, maar komt neer op 19.000 personen in Noord-Holland Noord.

3.2. Deel onbenut arbeidspotentieel bekend bij UWV en gemeenten

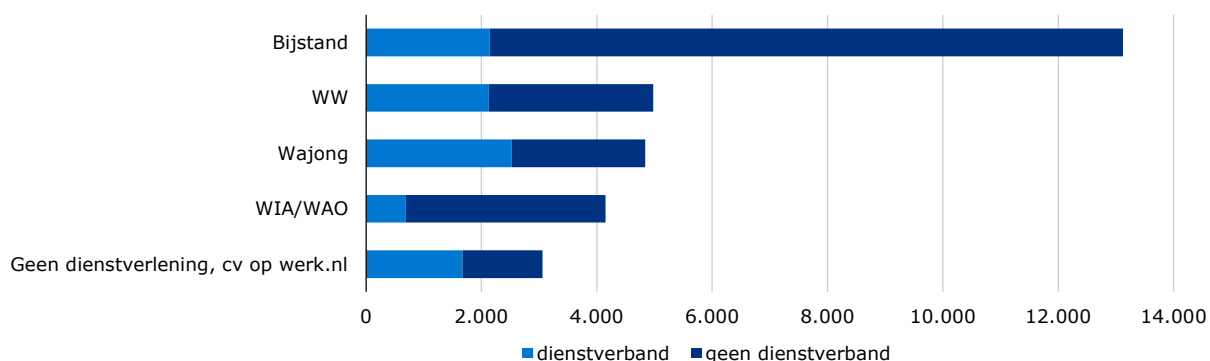
UWV heeft cijfers beschikbaar over Geregistreerde Werkzoekenden bij UWV (GWU). Dit zijn werkzoekenden die ingeschreven staan omdat ze een WW-, bijstand-, Wajong-, WIA- of WAO-uitkering hebben, of omdat ze met een actief cv op werk.nl zoeken naar werk. Met het GWU hebben UWV en gemeenten zicht op een deel van het onbenut arbeidspotentieel zoals hiervoor beschreven. In de GWU-cijfers ontbreken vooral jongeren en werkzoekenden zonder uitkering. Zij staan nauwelijks bij UWV of gemeente geregistreerd als werkzoekend. Bovendien behoort de meerderheid van de mensen binnen het GWU **niet** tot het onbenut arbeidspotentieel. Er zijn namelijk uitkeringsgerechtigden die momenteel aangeven niet (meer) te kunnen en/of willen werken. Een deel van het GWU ervaart belemmeringen om aansluiting te krijgen met de arbeidsmarkt.

In 2020 stond 25% van het totale onbenut arbeidspotentieel in Nederland ingeschreven als werkzoekend bij UWV of gemeenten. Een jaar later, in 2021, was volgens het CBS nog maar 23% en in 2022 is het aandeel gedaald tot 19% van het totale onbenut arbeidspotentieel dat in beeld is bij UWV en gemeenten. Met name de onderbenutte deeltijders zijn niet of slechts maar voor een klein deel in beeld bij UWV en gemeenten: zij ontvangen namelijk meestal geen uitkering. Het is van belang voor UWV en gemeenten om met het onbenut arbeidspotentieel in contact te blijven en te kijken naar wat er wel mogelijk is.

In juni 2023 bestaat het GWU in Noord-Holland Noord uit 30.500 personen, waarvan 3.100 jongeren tot 27 jaar en 12.100 mensen van 50 jaar of ouder. Van het GWU hebben 12.700 personen geen startkwalificatie, dat wil zeggen dat ze maximaal een mbo-1 diploma hebben. Deze groepen gaan dwars door alle uitkeringsachtergronden heen. Van de personen in het GWU heeft een deel al een dienstverband. Afbeelding 3.2 toont het GWU naar uitkerings situatie en dienstverband. Het aandeel dat al een dienstverband heeft, varieert sterk. Binnen het GWU hebben mensen met een bijstands- of een WIA/WAO-uitkering het minst vaak een dienstverband. Het aandeel met werk is juist het hoogst in de groep GWU zonder dienstverlening en met een cv op werk.nl, gevolgd door Wajongers en mensen met een WW-uitkering. In de eerste groep – geen dienstverlening en met een cv op werk.nl – zitten waarschijnlijk veel mensen die

op zoek zijn naar een andere functie. Opvallend is het hoge aandeel Wajongers met werk. Dat komt doordat dit alleen de Wajongers binnen het GWU betreft. Zij hebben nu of in de toekomst arbeidsvermogen en kunnen daarom ondersteuning van UWV krijgen bij het vinden en/of behouden van werk. Wajongers blijven in het GWU staan, ook als zij naar vermogen werken en zelfs wanneer zij geen dienstverlening van UWV meer krijgen.

Afbeelding 3.2 Geregistreerde Werkzoekenden bij UWV (GWU) naar uitkeringssituatie en dienstverband Noord-Holland Noord, juni 2023

Bron: UWV

De totale aantallen GWU naar uitkeringssituatie zijn van eind juni 2023. De aantallen met en zonder dienstverband komen met enige vertraging beschikbaar. Daarom zijn de aantallen met en zonder dienstverband in bovenstaande grafiek een schatting, gebaseerd op de verhouding zoals deze was in april 2023. De uiteindelijke exacte aantallen GWU met en zonder dienstverband kunnen hier (enigszins) van afwijken.

De samenstelling van het GWU per uitkeringssituatie is als volgt uit in Noord-Holland Noord:

- 13.100 personen met een **bijstandsuitkering** op grond van de Participatiewet van gemeenten, waarvan relatief veel personen (41%) zonder startkwalificatie. Er staan met name personen ingeschreven met een technisch (2.500), dienstverlenend (1.500) en bedrijfseconomische en administratief beroep (1.000).
- 5.000 personen met een **WW-uitkering**, waarvan 46% 50 jaar of ouder is. 3 van de 5 WW'ers heeft een verstrekt duur van de WW-uitkering van 6 maanden of korter. Een relatief groot deel van de WW'ers (1.100 mensen) staat ingeschreven voor administratief beroep. Het aantal WW'ers beweegt meer mee met economische ontwikkelingen dan andere uitkeringsstypes. Zo halveerde het aantal werkzoekenden met een WW-uitkering in de afgelopen drie jaar. Vaak stromen personen uit een WW-uitkering sneller door naar werk, omdat ze meer recente werkervaring hebben en daardoor een minder grote afstand tot de arbeidsmarkt.
- 4.800 **Wajongers** met dienstverlening van UWV naar werk. Dit zijn Wajongers die kunnen werken (zij hebben nu of in de toekomst arbeidsvermogen) en kunnen daarom ondersteuning van UWV krijgen om aan het werk te komen of blijven. Het grootste deel van deze groep (87%) is 27 tot 50 jaar en 11% is 50 jaar of ouder. Slechts 2% is jonger dan 27 jaar en dit aandeel daalt, omdat er sinds 2015 geen Wajong wordt verstrekt aan jonggehandicapten met arbeidsvermogen. Ruim de helft (58%) van deze Wajongers heeft werk, of bij een reguliere werkgever of in of via een Sociaal Werkbedrijf. Zij werken met name in sectoren als industrie, detailhandel en zorg & welzijn. Wajongers die werken bij een reguliere werkgever doen dat meestal met ondersteuning in de vorm van begeleiding door een jobcoach, compensatie voor productiviteitsverlies (via loondispensatie) of een andere voorziening. De omvang van deze groep is de afgelopen jaren ondanks de krappe arbeidsmarkt nauwelijks geslonken.
- 4.200 personen met **WIA/WAO-uitkering**. Het betreft hier personen die een uitkering ontvangen op grond van WGA volledig niet-duurzaam arbeidsongeschikt (3.100) of WGA gedeeltelijk arbeidsongeschikt (1.000) en recht hebben op dienstverlening naar werk van UWV. De meerderheid (53%) is 50 jaar of ouder. Dit aandeel is lager dan landelijk (57%). Van de groep WGA volledig niet-duurzaam arbeidsongeschikt is 10% aan het werk en van de groep WGA gedeeltelijk arbeidsongeschikt 34%. Zij werken met name in sectoren als zorg & welzijn, onderwijs, via uitzendbureaus en in de detailhandel. De omvang van deze groep is de afgelopen jaren ondanks de krappe arbeidsmarkt nauwelijks geslonken.
- 3.100 personen **zonder dienstverlening** (en uitkering) **van UWV, met een cv op werk.nl**, waarschijnlijk op zoek naar ander werk. Ruim de helft is 50 jaar of ouder, 7% is jonger dan 27 jaar en de rest is 27 tot 50 jaar oud.

Verskillende belemmeringen kunnen de afstand tot de arbeidsmarkt vergroten; zie de volgende paragraaf. Meer details en informatie over GWU per gemeente in Noord-Holland Noord staan op het [dashboard GWU](#).

3.3. Belemmeringen bij deelname aan arbeidsmarkt

De grote arbeidsvraag staat in contrast met de ogenschijnlijk grote groep mensen die nog langs de kant staat. UWV heeft het meeste inzicht in personen met een WW-uitkering. UWV schat in dat bijna de helft van de WW'ers een kleine kans heeft om binnen één jaar aan het werk te gaan. Van de andere groepen uit het GWU is zo'n schatting niet te maken. Maar WW'ers hebben recent werk gehad en hebben daardoor een korte afstand tot de arbeidsmarkt. Naar verwachting zullen voor de andere groepen de kansen in ieder geval niet rooskleuriger zijn.

Er kunnen verschillende oorzaken zijn waardoor het – ondanks de krappe arbeidsmarkt – voor mensen lastig is (meer) te werken terwijl zij dat misschien wel willen. Deze paragraaf beschrijft een selectie van veelvoorkomende belemmeringen waar verschillende groepen die langs de kant staan mee te maken hebben.

Mentale of lichamelijke belemmeringen

Uit verschillende analyses van SEO, SCP en CBS (allen uit 2023) komt naar voren dat de kans op werk voor mensen met een aandoening, ziekte of handicap klein is. Door psychische of lichamelijke belemmeringen is het voor veel mensen niet mogelijk om (snel) aan het werk te gaan, bijvoorbeeld doordat iemand nog herstelt van klachten. Soms werken mensen in deeltijd vanwege mentale of lichamelijke belemmeringen. Als (meer) werken wel mogelijk is, kan discriminatie op grond van een beperking ervaren worden.

Onderzoek van SCP laat zien dat al meerdere jaren 1 op de 5 werkgevers iemand met een arbeidsbeperking in dienst heeft. De meest genoemde reden voor werkgevers om hen niet in dienst te nemen is een gebrek aan geschikte functies. Ook geven werkgevers aan te weinig capaciteit te hebben voor begeleiding en ondersteuning. Vaak blijken subsidieregelingen die het aantrekkelijker maken om iemand met een arbeidsbeperking in dienst te nemen nog niet bekend. Ook zijn 7 op de 10 werkgevers niet op de hoogte van de Banenafpraak.

Box 3.1. Psychische kwetsbaarheid en werk

Er zijn in Nederland veel mensen met een psychische aandoening, namelijk bijna 3,3 miljoen mensen tussen de 18 en 75 jaar (Trimbos, 2022). Dat is meer dan een kwart van het totaal aantal mensen binnen deze leeftijdscategorie, en dat aandeel nam de afgelopen jaren toe. Er zijn verschillende soorten aandoeningen zoals een angststoornis en een depressie, die qua ernst variëren van licht tot zeer ernstig. Een psychische aandoening komt bovendien bij alle groepen voor, maar relatief vaker bij jongvolwassen vrouwen tussen de 25 en 34 jaar en personen zonder startkwalificatie. Relatief veel mensen met psychische problematiek hebben geen betaalde baan, omdat het voor hen lastig of niet mogelijk is aan de slag te gaan. Uit cijfers van het CBS blijkt dat 4 op de 10 arbeidsongeschiktheidsverzekeringen worden verstrekt op grond van psychische klachten. Participeren kan ook juist bijdragen aan het herstel van een psychische aandoening (in combinatie met behandeling).

Soms is niet de psychische aandoening zelf een dusdanige belemmering om te gaan werken, maar een probleem in combinatie met het stigma wat daar omheen hangt. Uit onderzoek blijkt dat het merendeel (64%) van de ondervraagde leidinggevendenden terughoudend staat tegenover het aannemen van sollicitanten met psychische gezondheidsproblemen (Tilburg University, 2021). Bovendien zou 1 op de 3 leidinggevendenden een werknemer die ooit psychische klachten heeft gehad niet snel aannemen, ook al zijn de klachten voorbij.

De krappe arbeidsmarkt brengt daarnaast een groter risico op psychische klachten met zich mee door de hoge werkdruk die kan ontstaan. Hierdoor re-integreren mensen die al wel werken en te maken krijgen met psychische klachten trager, en vallen vaker definitief uit. Aandacht op de werkvloer voor het thema en bewustwording van het stigma kan helpen bij het vinden en/of behouden van werk.

Gebrek aan vaardigheden

Het onderwijsniveau en de gekozen leerweg (zie paragraaf 2.3) beïnvloeden de positie op de arbeidsmarkt. Zo leidt een gebrek aan een startkwalificatie tot een lagere kans op werk volgens het CBS. Een niet onbelangrijke factor is dat werk verandert en met de jaren complexer is geworden. Hierdoor wordt er steeds meer kennis en vaardigheden van mensen verwacht. Dit maakt het voor velen die langs de kant staan met beperkte scholing of werkervaring lastig om duurzaam werk te vinden. In Noord-Holland Noord heeft bijna 4 op de 10 personen met een bijstandsuitkering geen startkwalificatie (zie paragraaf 3.2). Daarnaast is ongeveer 1 op de 6 Nederlanders laaggeletterd volgens Stichting Lezen en Schrijven. Zij kunnen niet voldoende lezen en schrijven om volledig te functioneren in de samenleving. Ook missen ze digitale vaardigheden die juist steeds belangrijker zijn op de werkvloer, en bovendien ook nodig zijn bij het solliciteren zelf. Hierdoor is het voor hen moeilijker om een baan te vinden of te behouden en zijn ze vaker afhankelijk van een uitkering (meestal bijstandsuitkering). Bijna de helft van de laaggeletterden is werkloos of niet actief op de arbeidsmarkt.

Financiële overwegingen

Sommige mensen willen wel (meer uren) werken, maar zien hiervoor niet een directe financiële noodzaak. Dat komt bijvoorbeeld doordat de partner wel werkt en voldoende inkomen heeft. Ook kan er sprake zijn van een ervaren 'armoedeval'. Door (meer) te werken kan een huishouden of persoon er financieel op achteruit gaan door verlies van uitkering, toeslagen en andere ondersteuningsregelingen. Ook een ervaren of verwachte beperkte toename aan inkomen kan belemmerend werken. Bijvoorbeeld doordat de belasting bij inkomensstijging toeneemt. De extra belastingdruk bij een hoger inkomen voor veel werkenden blijkt echter minder hoog te zijn dan vaak gedacht. Deze financiële redenen spelen ook bij de onderbenutte deeltijders, 19.000 in Noord-Holland Noord.

Lastig combineren van werk en zorgtaken

Zorgtaken kunnen aanzienlijk veel tijd en energie vergen, zoals de zorg voor kinderen en kleinkinderen. Ook stijgt door de vergrijzing de vraag naar mantelzorg. Volgens het RIVM neemt het aantal werkende mantelzorgers tussen 2020 en 2040 toe van 1,8 miljoen naar 2,1 miljoen. De druk ligt vooral bij de werkende beroepsbevolking. Het kan moeilijk zijn om zorgtaken te combineren met een betaalde baan. De tijd die iemand besteedt aan het zorgen voor anderen verkleint de tijd die over is voor werk, met name als de zorgtaken intensief zijn of langdurige toewijding vereisen. Ook voor (onderbenutte) deeltijdwerkers kan dit een reden zijn waarom zij niet meer uren willen of kunnen werken.

Multiproblematiek zorgt voor grote afstand tot arbeidsmarkt

De problematiek van mensen die langs de kant staan beperkt zich vaak niet tot één aspect. Zij ondervinden belemmeringen op diverse leefgebieden tegelijk, waardoor de afstand tot de arbeidsmarkt groot is. Bijvoorbeeld door schulden, gezondheidsproblemen, eenzaamheid en/of ontbrekende vaardigheden en laaggeletterdheid.

Met deze 'rugzak' is het moeilijk de knop te verzetten richting scholing of werk, en worden zij minder vaak en snel daarheen begeleid. Zo is betaald werk bij een deel van de bijstandsgerechtigden geen reëel perspectief door de stapeling van problemen, zelfs niet in deze krappe arbeidsmarkt. Hierdoor blijven zij langdurig in de bijstand. Volgens het SCP is voor deze groep een bredere blik nodig die zich niet uitsluitend richt op uitstroom naar betaald werk, maar ook op ondersteuning bij andere levensdomeinen waarin problemen worden ervaren.

Box 3.2. Nieuwkomers in Nederland ondervinden tal van belemmeringen

Het demissionair kabinet verwacht voor de komende jaren een grote toename van het aantal asielzoekers in Nederland. Degenen die uiteindelijk een verblijfsvergunning krijgen (statushouders), kunnen volwaardig de arbeidsmarkt betreden. Dit kan op den duur de arbeidsmarkt krappe verlichten, alleen blijkt de praktijk vaak weerbarstig. Hoewel ieder jaar de participatie omhoog gaat, had in juni 2022 nog altijd 55% van de statushouders tussen 18 en 65 jaar een bijstandsuitkering. 35% is aan het werk.

Nieuwkomers in Nederland die willen werken lopen vaak tegen verschillende belemmeringen aan, in de eerste plaats de taalbarrière en culturele verschillen (op de werkvloer). Ook ontbreekt het hen in eerste instantie aan een Nederlands diploma. Eventuele diploma's of certificaten opgedaan in het land van herkomst worden in Nederland vaak niet erkend. Daarnaast kunnen ze verschillende andere belemmeringen ondervinden om aan het werk te gaan. Voorbeelden hiervan zijn mentale problemen door een vluchtgeschiedenis, het ontbreken van een sociaal netwerk of een gebrek aan sollicitatievaardigheden en kennis over de Nederlandse arbeidsmarkt (Divosa, 2022 en SCP, 2018).

Belemmeringen bij 55-plussers

De arbeidsparticipatie van 55-plussers nam de afgelopen jaren toe. Volgens CBS is 82% van de 55 tot 60-jarigen in het eerste kwartaal van 2023 aan het werk, waar dit in 2018 nog 66% was. Daarnaast is in het eerste kwartaal van 2023 66% van de 60- tot 65-jarigen aan het werk en dit was in 2018 nog 55%. Niet alle 55-plussers die niet werken zijn dat van plan te gaan doen, bijvoorbeeld doordat dit financieel niet meer noodzakelijk is. Voor 55-plussers die wel willen werken kunnen verschillende belemmeringen optreden die ervoor zorgen dat werk vinden niet lukt.

- Bij met name 55-plussers die wel beschikbaar zijn maar niet zoeken, geldt dat een relatief hoog percentage ontmoedigd is in het vinden van werk omdat zij geen resultaat verwachten (23%).
- Van de 55-plussers met een WW-uitkering wordt de kans op werkherhervatting binnen een jaar in de meeste gevallen door UWV als klein ingeschat.
- Ook doen 55-plussers minder aan scholing en blijven soms lang bij dezelfde werkgever. Bij verlies van werk kan dit werkherhervatting bemoeilijken, omdat zij hierdoor minder wendbaar zijn op de arbeidsmarkt.
- Van de werkzoekende 55- tot 64-jarigen dacht in 2018 ongeveer de helft dat een afwijzing voor een baan te maken kon hebben met discriminatie. Dat aandeel ligt veel hoger dan in andere leeftijdsgroepen. Ook kan een vacaturetekst er (indirect) toe leiden dat zij zich vanwege de leeftijd niet aangesproken voelen.
- Werkgevers met 55-plussers in dienst zijn over het algemeen positief over hun functioneren en productiviteit (SCP, 2023). Maar van de werkgevers die geen 55-plussers in dienst hebben, verwacht juist bijna 1 op de 5 dat zij minder goed zullen functioneren dan jongere collega's. Deze negatieve verwachtingen beïnvloeden mogelijk het sollicitatieproces.

Doorwerken na pensioengerechtigde leeftijd vaak nog niet mogelijk, soms wel gewenst

In Noord-Holland Noord zijn momenteel 33.800 60-plussers aan het werk. Langer doorwerken gebeurt steeds vaker, wordt door werkgevers vaker als iets positiefs gezien en kan voor zowel werkgevers als werknemers voordelen opleveren. Daarentegen vinden 4 op de 10 werkgevers het onwenselijk dat iemand ná de pensioenleeftijd blijft werken (SCP, 2023). Wat opvalt is dat vooral veel overheidswerkgevers (meer dan de helft) hier negatief tegenover staan. Ook werkgevers uit sectoren met veel fysiek werk (bouw, zorg) vinden het ongewenst.

Hier lijkt potentie te liggen. Door de vergrijzing bereiken steeds meer mensen in Nederland de pensioengerechtigde leeftijd. Uit onderzoek van SEO (2023) blijkt dat ongeveer 1 op de 3 werkenden ervoor open staat om door te werken na de pensioenleeftijd. Voorwaarde hierin is vaak wel de keuzevrijheid in aantal uren werken en de mogelijkheid om die uren zelf in te delen. Ook is een concreet plan van tevoren een belangrijke factor is om daadwerkelijk door te werken (NIDI, 2023). Werknemers overwegen eerder om door te werken wanneer zij het idee hebben dat leidinggevenden dit ondersteunen. Werkgevers doen er dus goed aan het gesprek vroegtijdig aan te gaan met werknemers en samen na te denken over een eventuele invulling van het werk bij langer doorwerken.

Naast het behouden van een goede werknemer biedt het de werkgever ook financiële voordelen. Zij hoeven namelijk voor pensioengerechtigde werknemers geen premies te betalen voor werknemersverzekeringen zoals de WW en de AOW. Daarnaast heeft de werknemer geen recht op een transitievergoeding bij ontslag en heeft een gepensioneerde werknemer maximaal 6 weken recht op loondoorbetaling in geval van ziekte (in plaats van 104 weken).

Door aard beroep niet altijd mogelijk om meer uren te werken

Naast al eerder genoemde belemmeringen speelt bij onderbenutte deeltijdwerkers ook mee dat het in sommige beroepen niet mogelijk is om meer uren te werken. Soms concentreert het werk zich tot bepaalde momenten van de dag, zoals in de horeca, schoonmaak of detailhandel. Ook in het groepsvervoer of de buitenschoolse opvang kan er vaak niet voltijd gewerkt worden.

Er zijn verschillende manieren om vraag en aanbod elkaar beter te laten vinden en belemmeringen bij mensen weg te nemen zodat zij alsnog de arbeidsmarkt kunnen betreden. Bijvoorbeeld door te matchen op competenties of het bieden door werkgevers of volgen door werkenden of werkzoekenden van bij- en omscholing. Het volgende hoofdstuk gaat specifiek voor Noord-Holland Noord in op uitdagingen en oplossingen voor de regionale arbeidsmarkt.

4. Uitdagingen en oplossingen voor de arbeidsmarkt in Noord-Holland Noord

Noord-Holland Noord is een regio met een grote diversiteit aan werkgelegenheid. De meeste sectoren zijn vertegenwoordigd, en op alle beroepsniveaus is werkgelegenheid aanwezig. Toch heeft de regio ook zeker te kampen met eigen, specifieke uitdagingen. Zo is een relatief groot deel van de werkgelegenheid seizoensgebonden, en heeft de krappe arbeidsmarkt te maken met een grote uitgaande pendel, vooral naar Amsterdam. Toch zijn er mogelijkheden om een deel van de openstaande vacatures in te vullen met mensen die op dit moment nog niet aan het werk zijn.

Werkzoekenden

Het aandeel werkloosheid in Noord-Holland Noord is over het algemeen lager dan het landelijk gemiddelde. De diversiteit in werkgelegenheid en de nabijheid van Amsterdam dragen hier sterk aan bij. Toch zijn er ook in Noord-Holland nog veel mensen die willen en kunnen werken, maar die er desondanks niet in slagen een geschikte baan te vinden. De redenen waarom dit niet lukt, zijn divers. Een belangrijke reden is dat niet iedereen volledig arbeidsgeschikt is. In Noord-Holland Noord ontvangen ongeveer 9.000 mensen een WIA/WAO- of Wajong-uitkering. Hoewel een deel van hen wel werkt, geldt dit niet voor iedereen. Veel werkgevers zien nog steeds obstakels als het gaat om het aannemen van mensen met een arbeidshandicap. Vaak is er goede begeleiding en een aanpassing van de werkplek nodig, zowel in het begin als later. In Noord-Holland Noord zijn op in het tweede kwartaal van 2023 6.479 banen gerealiseerd in het kader van de banenafpraak. Dat is een groei van 4.346 ten opzichte van de nulmeting in 2012, ruim 30% meer dan de landelijke taakstelling. Hiermee scoort Noord-Holland Noord ruim boven het landelijk gemiddelde.

Naast het hebben van een arbeidsbeperking zijn er andere factoren die ervoor kunnen zorgen dat mensen minder makkelijk een passende baan vinden, bijvoorbeeld als werkzoekenden geen startkwalificatie hebben (minimaal MBO-2). Deze mensen werken ook vaker op tijdelijke contracten en vallen daarom vaker terug op een uitkering. Het betreft in deze groep niet alleen vroegtijdige schoolverlaters, maar ook mensen die al langere tijd bij dezelfde werkgever werken. Als een werknemer niet in staat is, of niet in staat wordt gesteld om zijn kennisniveau actueel te houden, kan er een probleem ontstaan als de medewerker zijn baan verliest. Voortdurende aandacht voor (bij)scholing blijft daarom van belang, zeker in een maatschappij waarin veel werk verandert, mede door automatisering. De verantwoordelijkheid voor scholing ligt uiteraard niet alleen bij werknemers; werkgevers spelen hierin ook een belangrijke rol, maar ook is het belangrijk dat het onderwijs de mogelijkheden biedt voor flexibeler onderwijs op maat. Zoals bijvoorbeeld de bij de derde leerweg (praktijkleren).

Werkgevers

In de huidige krappe arbeidsmarkt is het voor veel werkgevers lastig om geschikt personeel te vinden. Dit kan ertoe leiden dat opdrachten niet worden aangenomen of dat er minder productie wordt gedraaid. Zo zijn horecazaken soms een dag langer gesloten, of nemen aannemers een klus niet aan omdat ze niet genoeg personeel hebben om deze uit te voeren. Een flink aantal mogelijke oplossingen is beschreven in de publicatie "34 Oplossingen voor Personeelstekorten."

Een voorbeeld van hoe een aantal van deze oplossingen in de regio wordt toegepast, is het TechCourt-project. In dit voorschakeltraject krijgen werkzoekenden met een afstand tot de arbeidsmarkt de mogelijkheid om door middel van praktijkleren kennis en vaardigheden op te doen in de installatie- en elektrotechniek. Hoewel het primaire doel is om deze mensen aan een baan te helpen, kan het ook zijn dat ze, door inzicht in hun eigen vaardigheden, een andere keuze maken. Dankzij samenwerking tussen gemeenten, werkgevers, opleiders en UWV hebben inmiddels een aantal mensen een nieuwe werkplek gevonden, terwijl anderen momenteel nog worden opgeleid. Voor mensen die niet makkelijk aan een baan komen omdat ze geen opleiding hebben gevolgd, de taal nog maar beperkt beheersen, of geen ervaring hebben in de techniek, is het TechCourt-project een goede mogelijkheid om kennis te maken met de sector.

Opleiders

Soms wordt gezegd dat opleidingen niet goed aansluiten bij de wensen van werkgevers. Hoewel het beeld van een diploma nog steeds als cruciaal wordt beschouwd bij het betreden van de arbeidsmarkt, is dit beeld al geruime tijd achterhaald. Met name het middelbaar beroepsonderwijs (mbo) heeft zich in toenemende mate ontwikkeld tot een wendbaar en flexibel opleidingssysteem dat nauw aansluit bij de eisen van de hedendaagse arbeidsmarkt. Het mbo speelt een essentiële rol in het voorzien van praktische, hands-on vaardigheden die werkgevers zoeken. Deze opleidingen zijn gericht op real-world toepassingen, technische vaardigheden en praktijkervaring. Bovendien biedt het mbo steeds meer ruimte voor stages, praktijkgerichte opdrachten en samenwerkingen met bedrijven. Werkgevers beginnen steeds meer in te zien dat competenties en praktische kennis minstens zo waardevol zijn als een traditioneel diploma. Het is daarom van belang dat het beeld van de waarde van mbo-opleidingen in lijn wordt gebracht met hun daadwerkelijke relevantie en bijdrage aan een goed functionerende arbeidsmarkt. Het opleiden van een gekwalificeerde en competente arbeidskracht is een gezamenlijke verantwoordelijkheid die rust op zowel ondernemers als de overheid. Ondernemers spelen een cruciale rol door te investeren in professionele ontwikkeling en training van hun werknemers. Dit bevordert niet alleen de productiviteit en innovatie binnen hun organisaties, maar draagt ook bij aan de groei van de economie als geheel. Aan de andere kant is het de verantwoordelijkheid van de overheid om een onderwijsbeleid te voeren dat aansluit op de behoeften van de arbeidsmarkt en zorgt voor toegankelijkheid en kwaliteit van onderwijs.

Daarnaast moet de overheid investeren in programma's die de aansluiting tussen onderwijs en bedrijfsleven vergemakkelijken, zoals stages, leerlingplaatsen en samenwerkingsverbanden tussen scholen en bedrijven. Een nauwe samenwerking tussen ondernemers en de overheid is essentieel om een goed functionerend onderwijssysteem te waarborgen dat voorbereid is op de dynamische eisen van de arbeidsmarkt en daarmee de welvaart en groei van de samenleving bevordert. Het middelbaar beroepsonderwijs, Vonk, Regio College en Horizon College en hoger beroepsonderwijs, InHolland hebben regionaal aanzienlijke vooruitgang geboekt in het afstemmen van het onderwijs op de behoeften van de arbeidsmarkt, voornamelijk dankzij de toenemende flexibele mogelijkheden. De implementatie van (certificeerbare) keuzedelen, mbo-certificaten en Flexibel Inzetbare modules biedt lerende (initieel als post-initieel) de kans om hun zich te passen aan specifieke vaardigheden en kennis die relevant zijn voor hun gewenste carrière. Deze flexibele elementen maken het mogelijk om gericht en doelgericht te studeren, waardoor lerende een breed scala aan competenties kunnen verwerven die de huidige arbeidsmarkt vereist. Bovendien biedt de erkenning van deze modules door het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (OCW) een officiële validatie van de verworven vaardigheden, waardoor de mbo-afgestudeerden tastbaar bewijs hebben van hun leerervaringen en expertise binnen de kwalificatie. Dit draagt bij aan een betere afstemming van het mbo-onderwijs op de dynamische eisen van de arbeidsmarkt, wat essentieel is voor een succesvolle deelname naar het werkveld. Het besef van het belang van vaardigheden groeit zowel binnen het regionale onderwijs als onder ondernemers. Het accent verschuift van louter theoretische kennis naar de praktische vaardigheden die essentieel zijn voor succes op de arbeidsmarkt. Deze ontwikkeling wordt als waardevol beschouwd, omdat het onderwijs hierdoor beter kan inspelen op de behoeften van het bedrijfsleven. Het leggen van een sterke nadruk op praktische vaardigheden vergroot niet alleen de employability van studenten, maar draagt ook bij aan een naadloze overgang van het onderwijs naar de arbeidsmarkt, wat op zijn beurt de economische groei en ontwikkeling van de regio stimuleert.

Overheid

In de zoektocht naar oplossingen voor de krapte op de arbeidsmarkt speelt de overheid een belangrijke rol. Ze kan het initiatief nemen tot projecten waarin wordt samengewerkt met onderwijs, ondernemers en sociale partners. In Noord-Holland Noord is een gezamenlijke uitvoeringsagenda opgesteld met diverse projecten waarin wordt samengewerkt. Een voorbeeld hiervan is het project Hoofdzaak Werk waarin gemeenten, GGZ en UWV samenwerken met als doel om mensen met een psychische kwetsbaarheid toe te leiden naar betaald en duurzaam werk.

Met de aankondiging van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW) over de uitbreiding van de arbeidsmarktinfrastructuur wordt samenwerking nóg belangrijker. Bij de toekomstige arbeidsmarktdienstverlening die SZW beoogd, staat de behoefte van werkenden, werkzoekenden en werkgevers centraal. De oprichting van een Regionaal Werkcentrum (werktitel) is hier een van de middelen voor. Dit Regionaal Werkcentrum is bedoeld als een herkenbaar loket waar iedereen terecht kan voor vragen over werk. De overheid heeft hierin een belangrijke rol om de huidige dienstverlening te verbreden en de samenwerking te zoeken met ondernemers, onderwijs en sociale partners.

De overheid heeft duidelijk een dubbele taak. Enerzijds heeft zij de taak om werkgevers zowel met advies als bemiddeling te ondersteunen, terwijl gemeenten en UWV een deel van de mensen die nog op zoek zijn naar een geschikte baan in beeld hebben. In Noord-Holland Noord betreft dit ruim 30.000 mensen met een WW-, bijstands-, WIA- of Wajong-uitkering, waarvan ongeveer een derde al een baan heeft. Hoewel velen van hen zelf een nieuwe baan vinden, is er ook een groep die meer begeleiding nodig heeft. Dit kunnen mensen zijn die al langere tijd zonder werk zitten, te maken hebben met fysieke beperkingen of psychische kwetsbaarheid, maar ook mensen die vanwege hun leeftijd bij werkgevers minder makkelijk een kans krijgen.

Een voorbeeld van een samenwerking is het project waarin in Noord-Holland Noord mensen die zelf moeite hebben een baan te vinden via verkeersschool Hoekstra in staat worden gesteld een opleiding tot buschauffeur te volgen. In dit project worden de kandidaten geworven door de gemeenten en UWV en na de opleiding kunnen de mensen die een diploma hebben behaald aan het werk bij één van de busbedrijven in de regio. Juist de samenwerking tussen private partijen en overheid maakt dit project tot een succes.

Samenwerken

Na deze opsomming wordt duidelijk dat er mogelijkheden zijn voor elke organisatie om actief bij te dragen aan het oplossen van de krapte op de arbeidsmarkt en om mensen die op eigen kracht moeite hebben om een geschikte en duurzame baan te vinden, te ondersteunen. De nadruk ligt op de kracht van samenwerking, want in de huidige markt is het essentieel om vraag en aanbod zo goed mogelijk met elkaar in balans te brengen en dat kunnen de organisaties niet alleen. Het is daarom van belang dat we de uitdagingen op de arbeidsmarkt benaderen vanuit diverse perspectieven, zoals sociaal, economisch en onderwijs, en dat we gezamenlijk werken aan het aanpakken van de arbeidsmarktproblemen in Noord-Holland Noord.

Literatuur

Hoofdstuk 1

- ABU (2023), [De waarde van uitzendwerk. Feiten en cijfers 2021.](#)
- CBS (2023), [Economie krimpt met 0,2 procent in tweede kwartaal 2023.](#)
- CPB (2023), [Concept Macro Economische Verkenning 2024.](#)
- UWV (2023), [Arbeidsmarktprognose: minder banengroei in 2023 en 2024.](#)
- UWV (2023), [Kansrijke beroepen.](#)
- UWV (2023), [Regionale arbeidsmarktprognose Noord-Holland Noord.](#)
- UWV (2023), [Regionale kansrijke beroepen Noord-Holland Noord.](#)
- UWV (2023), [Structureel kansrijke beroepen in de regio.](#)
- UWV (2023), [Verwachte banengroei sterkst in regio's met grotere bevolkingsgroei.](#) In: ESB – kort.

Hoofdstuk 2

- CBS (2022), [40 procent eerstejaars universiteit is internationale student.](#)
- CBS (2023), [Meer kilometers van en naar het werk.](#)
- CBS (2023), [Wat zijn redenen om zzp'er te worden?](#)
- CPB (2018), [Waarde van een startkwalificatie op de arbeidsmarkt.](#)
- CPB (2023), [De Nederlandse economie in historisch perspectief.](#)
- DUO (2023), [Dashboard MBO prognose 2023.](#)
- Examenblad (2022), [Maatregelen coronavirus en de centrale examens VO 2022.](#)
- Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (2021), [Besluit eindexamen voortgezet onderwijs 2022.](#)
- Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (2023), [Leerlingenaantallen voortgezet onderwijs.](#)
- Ministerie OCW en Ministerie SZW (2018), [Brief regering; Leven Lang Ontwikkelen \(LLO\) - Leven Lang Leren.](#)
- Ministerie van Volksgezondheid, welzijn en sport (2022), [Programma Toekomstbestendige Arbeidsmarkt Zorg & welzijn](#)
- Nu.nl (2022), [Waarom werken 4,5 miljoen Nederlanders deeltijd en maken zij niet meer uren?](#)
- NVM (2023), [Kantorenmarkt 2023, Stand van zaken.](#)
- PBL (2021), [Thuiswerken en de gevolgen voor wonen, werken en mobiliteit.](#)
- PBL/CBS (2022), [Regionale bevolkings- en huishoudensprognose.](#)
- Rabobank (2022), [Vastgoed: wat doen de deelmarkten in 2022 en 2023?](#)
- ROA (2021), [Schoolverlaters tussen onderwijs en arbeidsmarkt.](#)
- ROA (2022), [Leven lang ontwikkelen in Nederland.](#)
- SCP (2019), [Grenzen aan een leven lang leren.](#)
- SCP (2022), [Neemt een leven lang ontwikkelen onder werkenden toe? In: SCP \(2022\), Arbeidsmarkt in kaart, Wel- en niet-werkenden – editie 3.](#)
- SEO Economisch onderzoek (2022), [Scholing en training voor werkenden.](#)
- SEO Economisch onderzoek (2023), [Studie & Werk 2023 MBO.](#)
- SEO Economisch onderzoek (2023), [Studie & Werk 2023 HO.](#)
- SEO Economisch onderzoek en Verwey-Jonker Instituut (2021), [De impact van de coronapandemie op de overgang van het onderwijs naar de arbeidsmarkt.](#)
- SER (2022), [Monitor Leercultuur. Minder opleidingen en cursussen gevolgd voor werk.](#)
- Staatscourant (2020), [Besluit eindexamens voortgezet onderwijs 2020.](#)
- Stec Groep (2021), [Invloed van COVID-19 op de kantorenmarkt.](#)
- Tweede Kamer (2023), [Buitenlandse studenten in het Nederlandse hoger onderwijs.](#)
- Universiteit Gent (2016), [Generatieverschillen op de werkvloer: een systematische analyse van een mythe.](#) In: Gedrag & organisatie, reeks 'Mythes en hypes in de A&O-psychologie.
- UWV (2022), [Arbeidsmarktgericht scholen. Evaluatie van het scholingsbudget WW 2018-2021.](#)
- UWV (2022), [Terugdringen deeltijdwerk oplossing voor krapte op de arbeidsmarkt?](#)
- UWV (2022), [Zo benut je de kracht van vijftigplussers: drie inzichten van prof. Annet de Lange.](#)
- UWV (2022), [Zo stimuleer je de ontwikkeling van je medewerkers.](#)
- UWV (2023), [9 tips om jongeren te vinden en binden.](#)
- UWV (2023), [34 oplossingen voor personeelstekorten.](#)
- UWV (2023), [Minder scholing in MKB en bij flexibele arbeidscontracten.](#)
- UWV (2023), [Mismatch op de arbeidsmarkt bij 5 administratieve beroepen](#)
- UWV (2023), [Toekomstverwachtingen over vaardigheden en scholing.](#)
- UWV (2023), [Vaak arbeidsaanbod in Europa voor Nederlandse tekortberoepen.](#)
- UWV (2023), [Verwachte banengroei sterkst in regio's met grotere bevolkingsgroei.](#) In: ESB – kort.

Hoofdstuk 3

- ARCO SZ en UWV (2018), [Factsheet Psychische kwetsbaarheid en werk.](#) In: Kennis en Participatiefestival.
- CBS (2021), [Onbenut arbeidspotentieel bestaat voor een derde uit jongeren.](#)
- CBS (2022), [42 procent van uitkeringen arbeidsongeschiktheid door psychische klachten.](#)
- CBS (2022), [Arbeidspotentieel van niet-werkenden.](#)
- CBS (2022), [Vooral jongeren wilden meer uren werken in 2021.](#)

CBS (2023), [Dashboard beroepsbevolking. Wil meer uren werken, beschikbaar](#). En: CBS (2023), [Werkzaam](#).
CBS (2023), [Aantal mensen buiten beroepsbevolking in 2022 snel geslonken](#).
CentERdata (2020), [Levensloopbanen van werkloze vijftigplussers](#).
CPB (2020), [De brede baten van werk](#).
Divosa (2022), [Factsheet statushouders en gezinsmigranten: rapportage inburgering, onderwijs, werk en bijstand](#).
ECBO (2016), [Relatie laaggeletterdheid en armoede](#).
Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (2023), [Belastingdruk bij méér werken minder hoog dan vaak gedacht](#). In: ESB.
NIDI (2023), [Onbenut reservoir van gepensioneerden](#).
NOS (2023), [Komende jaren grote toename aantal asielzoekers verwacht](#).
Rijksoverheid (z.d.), [Aanpak laaggeletterdheid](#).
RIVM (2021), [Groeivende vraag naar mantelzorg komt steeds vaker neer op mantelzorg met werk](#).
SCP (2018), [Syriërs in Nederland](#).
SCP (2020), [Ervaren discriminatie in Nederland II](#).
SCP (2022), [Neemt een leven lang ontwikkelen onder werkenden toe?](#) In: SCP (2022), [Arbeidsmarkt in kaart. Werkgevers, editie 3](#).
SCP (2023), [Werkgevers worstelen met aanpak werkstress en inclusie](#). En: Hoe kijken werkgevers naar oudere werknemers? In: SCP (2023), [Arbeidsmarkt in kaart. Werkgevers, editie 4](#).
SCP (2023), [Een brede blik op bijstand](#).
SEO Economisch Onderzoek (2019), [Gezondheidsproblemen in WW en bijstand](#).
SEO Economisch Onderzoek (2023), [Onbenut arbeidspotentieel onder deeltijdwerkers beperkt](#). In: ESB.
SEO Economisch Onderzoek (2023), [Oplossingen voor arbeidsmarktkrapte. Een sectoraal perspectief](#).
SEOR (2023), [Onbenut aan het werk, Eindrapport Drechtsteden](#).
SER (2023), [Waardevol werk: publieke dienstverlening onder druk](#).
Sociaal Planbureau Groningen (2021), [Gemeenten spelen belangrijke rol bij ontstaan én oplossen van de armoedeval](#).
Stichting Lezen en Schrijven (z.d.), [Laaggeletterdheid in Nederland](#).
Stichting van de Arbeid (z.d.), [Laaggeletterdheid](#).
Tilburg University (2021), [Line managers' hiring intentions regarding people with mental health problems: A cross-sectional study on workplace stigma](#).
Trimbos Instituut (2023), [NEMESIS Kerncijfers psychische aandoeningen Samenvatting](#).
Trouw (2023), [Krappe arbeidsmarkt, maar vanuit de bijstand naar een baan is zo simpel niet](#).
UWV (2023), [65-plussers als oplossing voor personeelstekorten](#).
UWV (2023), [Steeds meer 55-plussers aan het werk](#).

Daarnaast is gebruik gemaakt van data afkomstig van

CBS (Statline):

- Arbeidsdeelname, kerncijfers
- Bevolking
- Conjunctuurenquête Nederland
- Grensdata, grenspendel werknemers.
- Mobiliteit, per persoon, persoonskenmerken, motieven en regio's.
- Leerlingen en studenten, onderwijssoort, woonregio
- Binding arbeidsmarkt
- Participatiepotentieel
- Regionale kerncijfers Nederland, Bevolkingssamenstelling 1 januari 2023, Groene en grijze druk.

DUO

- Prognoses aantal mbo-studenten per instelling.

Eurostat

- Labour market; employment and unemployment

Researchcentrum voor Onderwijs en Arbeidsmarkt

- Arbeidsmarktinformatiesysteem

SBB

- Dataset Actieve leerplekken en unieke leerbedrijven. Meer informatie is te vinden op het dashboard van [SBB](#).
- Dataset Aantal studenten naar leerweg bol/bbl. Meer informatie is te vinden op het dashboard van [SBB](#).

Werk in zicht

- EU grenspendel Nederland

Begrippen

Bruto Arbeidsparticipatie

Het aandeel van de (werkzame en werkloze) beroepsbevolking in de bevolking (beroeps- en niet-beroepsbevolking). Deze definitie heeft betrekking op mensen die in Nederland wonen (exclusief de institutionele bevolking). De gegevens worden meestal gepresenteerd voor de bevolking van 15 tot 75 jaar.

Demografische druk

Som van groene en grijze druk.

Groene druk

De verhouding tussen het aantal mensen tot 20 jaar en het aantal mensen tussen de 20 en 65 jaar.

Grijze druk

De verhouding tussen het aantal 65-plussers en het aantal mensen tussen de 20 tot 65-jarigen

Geregistreeerde werkzoekenden bij UWV (GWU)

Werkzoekenden die bij het UWV staan geregistreerd met een WW-uitkering, bijstandsuitkering, Wajong-uitkering, WIA-uitkering, WAO-uitkering, niet-uitkeringsgerechtigden die zich hebben aangemeld bij de gemeente en als zodanig ingeschreven staan bij UWV en alle mensen die een cv op werk.nl hebben geplaatst.

Herkomst

Iemand heeft een buiten Nederland gelegen herkomst als betrokkene zelf buiten Nederland is geboren en/of als één of beide ouders buiten Nederland zijn geboren.

Niet-beroepsbevolking

Mensen zonder betaald werk die niet recent naar werk hebben gezocht of daarvoor niet direct beschikbaar zijn. Deze definitie heeft betrekking op mensen die in Nederland wonen (exclusief de institutionele bevolking). De gegevens worden meestal gepresenteerd voor de bevolking van 15 tot 75 jaar. Bij betaald werk gaat het om werkzaamheden ongeacht de arbeidsduur.

Onderbenutte deeltijders

Mensen met betaald werk in deeltijd (minder dan 35 uur per week) die meer uren willen werken en daarvoor direct beschikbaar zijn.

Semi-werklozen

Semi-werklozen zijn mensen zonder betaald werk die recent naar werk hebben gezocht, maar niet direct beschikbaar zijn, of die niet recent hebben gezocht maar wel direct beschikbaar zijn.

Startkwalificatie

Iemand met een startkwalificatie heeft een diploma havo, vwo, mbo-niveau 2 of hoger. Iemand zonder startkwalificatie heeft alleen basisonderwijs afgerond of een diploma vmbo of mbo-niveau 1.

Werkloze beroepsbevolking

Mensen zonder betaald werk, die recent naar werk hebben gezocht en daarvoor direct beschikbaar zijn. Deze definitie heeft betrekking op personen die in Nederland wonen (exclusief de institutionele bevolking). De gegevens worden meestal gepresenteerd voor de bevolking van 15 tot 75 jaar. Bij betaald werk gaat het om werkzaamheden ongeacht de arbeidsduur.

Woon-werkverkeer (pendel)

Heen en weer reizen tussen de woon- of verblijfplaats en de plaats waar arbeid wordt verricht, mits dit ten minste eenmaal per week gebeurt op dezelfde dag. Het saldo woon-werkverkeer geeft het verschil aan tussen het aantal werkenden van buiten de regio en het aantal inwoners dat buiten de regio werkt. Het saldo is gelijk aan het aantal in een regio werkende werknemers en zelfstandigen die daar niet wonen (inkomende pendel) minus het aantal in de regio wonende werknemers en zelfstandigen die daar niet werken (uitgaande pendel). Een positief saldo geeft aan dat het aantal arbeidsplaatsen in de regio groter is dan het aantal werkende inwoners.

Colofon

Regio in Beeld

Regio in Beeld is een jaarlijkse uitgave van UWV *Arbeidsmarktinformatie en -advies*

Auteur

Erik Stam

Inlichtingen

Erik.Stam@uwv.nl

Redactieadres

UWV *Arbeidsmarktinformatie en -advies*

Postbus 58285

1040 HG Amsterdam

Eindredactie

Suzanne IJzerman

Roelof van der Velde

Regio samenstelling

De arbeidsmarktregio Noord-Holland Noord is het werkgebied van Werkplein Alkmaar. De gemeenten Alkmaar, Bergen NNH, Castricum, Den Helder, Dijk en Waard, Drechterland, Enkhuizen, Heiloo, Hollands Kroon, Koggenland, Medemblik, Opmeer, Schagen, Stede Broec, Texel en Uitgeest maken deel uit van deze arbeidsmarktregio.

Volg ons

Disclaimer

Meer informatie is te vinden op www.werk.nl/arbeidsmarktinformatie.

Alles uit deze uitgave mag worden overgenomen, echter uitsluitend met bronvermelding. Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

UWV © 2023

